31995R2868

L 303/1 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 15.12.1995

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2868/95
z dnia 13 grudnia 1995 r.
wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego [1] zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3288/94/WE [2], w szczególności jego art. 140,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 (zwane dalej „rozporządzeniem") tworzy nowy system znaków towarowych, który pozwala na uzyskanie znaku towarowego wywołującego skutki w całej Wspólnocie na podstawie zgłoszenia do Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory przemysłowe), zwanego dalej „Urzędem";

w tym celu rozporządzenie zawiera przepisy niezbędne dla procedury prowadzącej do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego, jak też dla administracji wspólnotowymi znakami towarowymi, odwołań od decyzji Urzędu oraz dla postępowania dotyczącego stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia wspólnotowego znaku towarowego;

artykuł 140 rozporządzenia przewiduje, że zasady wykonawcze do rozporządzenia mają być przyjęte w rozporządzeniu wykonawczym;

rozporządzenie wykonawcze ma zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 141 rozporządzenia;

dlatego niniejsze rozporządzenie wykonawcze ustanawia zasady, które są niezbędne dla wykonania przepisów rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;

zasady te powinny zagwarantować płynne i sprawne działanie przed Urzędem procedur dotyczących znaku towarowego;

zgodnie z art. 116 ust. 1 rozporządzenia, wszystkie elementy zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego określone w art. 26 ust. 1, oraz wszystkie inne informacje, publikację których przewiduje niniejsze rozporządzenie wykonawcze, powinny być opublikowane we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty;

jednakże nie jest właściwe, aby wspólnotowy znak towarowy, nazwiska (nazwy), adresy, daty oraz inne podobne dane były tłumaczone i publikowane we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty;

Urząd powinien udostępnić znormalizowane formularze dla postępowania przed Urzędem we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na mocy art. 141 rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

Zasady wykonawcze do rozporządzenia są następujące:

TYTUŁ 1

PROCEDURA ZGŁASZANIA

Zasada 1

Treść zgłoszenia

1. Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zawiera:

(1) Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1.
(2) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 83.

a) wniosek o rejestrację znaku jako wspólnotowy znak towarowy;

b) nazwę (nazwisko), adres i przynależność państwową zgłaszającego oraz określenie Państwa, w którym zamieszkuje, ma siedzibę lub prowadzi działalność. Osoby fizyczne oznaczone są przez nazwisko i imię (imiona). Osoby prawne oraz podmioty wchodzące w zakres art. 3 rozporządzenia, oznaczone są ich oficjalną nazwą, która może być zwyczajowym skrótem; wskazuje się także ustawodawstwo Państwa, któremu one podlegają. Można podać adres telegraficzny i teleksowy, numer telefonu i faksu oraz szczegóły dotyczące innych środków przekazywania danych. Co do zasady, wskazuje się tylko jeden adres dla każdego zgłaszającego; jeżeli wskazano kilka adresów, jedynie adres wymieniony na pierwszym miejscu jest brany pod uwagę, z wyjątkiem przypadków, gdy zgłaszający wyznacza jako adres do doręczeń jeden z wymienionych adresów;

c) wykaz towarów i usług, dla których zgodnie z zasadą 2 ma nastąpić rejestracja wspólnotowego znaku towarowego;

d) sposób przedstawienia znaku towarowego zgodnie z zasadą 3;

e) jeżeli zgłaszający wyznaczył pełnomocnika, jego nazwisko oraz jego miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z lit. b); jeżeli przedstawiciel ma kilka miejsc prowadzenia działalności lub jeżeli zgłaszający wyznaczył dwóch lub więcej pełnomocników mających różne miejsca prowadzenia działalności, to zgłoszenie wskazuje, którego adresu używa się jako adresu do doręczeń; w przypadku gdy brak jest takiego wskazania, jedynie pierwszy z wymienionych adresów jest brany pod uwagę jako adres do doręczeń;

f) w przypadku gdy na podstawie art. 30 rozporządzenia zastrzega się pierwszeństwo wcześniejszego zgłoszenia, oświadczenie w tej sprawie, określające datę dokonania zgłoszenia oraz Państwo, w którym lub do którego dokonano zgłoszenia;

g) w przypadku gdy na podstawie art. 33 rozporządzenia zastrzega się pierwszeństwo według wystawienia, oświadczenie w tej sprawie określające nazwę wystawy oraz datę pierwszego wystawienia towarów lub usług;

h) w przypadku gdy na podstawie art. 34 rozporządzenia zastrzega się zasadę starszeństwa jednego lub więcej wcześniejszych znaków towarowych zarejestrowanych w Państwie Członkowskim, włącznie ze znakiem towarowym zarejestrowanym w krajach Beneluksu lub zarejestrowanym na podstawie przepisów międzynarodowych mających skutek w Państwie Członkowskim (zwanych dalej „wcześniej zarejestrowanymi znakami towarowymi określonymi art. 34 rozporządzenia"), oświadczenie w tej sprawie określające Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie, w których lub dla których wcześniejszy znak towarowy został zarejestrowany, datę, od której odpowiednia rejestracja stała się skuteczna, numer odpowiedniej rejestracji oraz towary i usługi, dla których znak towarowy został zarejestrowany;

i) gdy ma to zastosowanie, oświadczenie, że zgłoszenie dotyczy rejestracji wspólnego znaku wspólnotowego na podstawie art. 64 rozporządzenia;

j) określenie języka, w którym dokonano zgłoszenia oraz drugiego języka na podstawie art. 115 ust. 3 rozporządzenia;

k) podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika.

2. Zgłoszenie wspólnego znaku wspólnotowego może zawierać regulamin jego używania.

3. Zgłoszenie może zawierać oświadczenie zgłaszającego, że zrzeka się wyłącznego prawa do elementu znaku towarowego, który nie jest odróżniający, określonego przez zgłaszającego.

4. Jeżeli jest więcej niż jeden zgłaszający, zgłoszenie może wyznaczać tylko jednego zgłaszającego lub pełnomocnika jako wspólnego pełnomocnika.

Zasada 2

Wykaz towarów i usług

1. Wspólną klasyfikację określoną w art. 1 Porozumienia Nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług do celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. ze zmianami i poprawkami stosuje się do klasyfikacji towarów i usług.

2. Wykaz towarów i usług sporządza się w taki sposób, aby jasno wskazać charakter towarów i usług, oraz żeby dopuszczała ona klasyfikację każdego towaru i każdej usługi w tylko jednej klasie klasyfikacji nicejskiej.

3. Towary i usługi są co do zasady zgrupowane zgodnie z klasami klasyfikacji nicejskiej, tak, aby każda grupa była poprzedzona numerem klasy tej klasyfikacji, do której ta grupa towarów lub usług należy, i przedstawione w porządku klas tej klasyfikacji.

4. Klasyfikacja towarów i usług służy wyłącznie celom administracyjnym. Towary i usługi nie mogą dlatego być uważane za podobne do siebie na takiej podstawie, że wykazane są w tej samej klasie w klasyfikacji nicejskiej, a towary i usługi nie mogą być uważane za odmienne od siebie na takiej podstawie, że wykazane są w różnych klasach w klasyfikacji nicejskiej.

Zasada 3

Sposób przedstawienia znaku

1. Jeżeli zgłaszający nie zamierza zastrzec żadnej szczególnej formy graficznej znaku ani szczególnego koloru, znak przedstawia się za pomocą zwykłego pisma, na przykład przez wpisanie maszynowo liter, cyfr i znaków w zgłoszeniu. Użycie małych i wielkich liter jest dozwolone i stosowane jest odpowiednio przy publikowaniu znaku i rejestracji przez Urząd.

2. We przypadkach innych niż określone w ust. 1, znak przedstawia się na oddzielnym arkuszu niebędącym arkuszem, na którym znajduje się treść zgłoszenia. Rozmiar arkusza, na którym przedstawiony jest znak, nie przekracza formatu A4 DIN (29,7 cm wysokości, 21 cm szerokości), a powierzchnia używana na przedstawienie (obszar druku) nie przekracza rozmiaru 26,2 cm wysokości i 17 cm szerokości. Z lewej strony jest margines na co najmniej 2,5 cm. Jeżeli nie jest to oczywiste, prawidłowa pozycja znaku wskazana jest przez dodanie wyrazu „góra" na każdym przedstawieniu. Przedstawienie znaku jest takiej jakości, aby pozwalało to na jego zmniejszanie lub powiększanie do rozmiaru nieprzekraczającego 8 cm szerokości i 16 cm wysokości w celu opublikowania w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych. Na oddzielnym arkuszu wskazuje się nazwę (nazwisko) i adres zgłaszającego. Dołącza się cztery oddzielne egzemplarze arkusza z przedstawieniem.

3. W przypadkach, do których stosuje się ust. 2, zgłoszenie zawiera o tym wzmiankę. Zgłoszenie może też zawierać opis znaku.

4. Jeżeli zgłoszenie dotyczy rejestracji trójwymiarowego znaku, zgłoszenie zawiera o tym wzmiankę. Przedstawienie takiego znaku zawiera fotografię lub graficzny sposób przedstawienia znaku. Może zawierać do sześciu różnych ujęć znaku.

5. Jeżeli zgłasza się do rejestracji znak kolorowy, zgłoszenie zawiera o tym wzmiankę. Kolory, z których składa się znak, są także wskazane. Przedstawienie określone w ust. 2 zawiera kolorowe przedstawienie znaku.

6. W przypadku wymagań ust. 2, Prezes Urzędu może ustalić, że znak może być przedstawiony w treści zgłoszenia, a nie na oddzielnym arkuszu i że liczba egzemplarzy przedstawienia znaku może być mniejsza od czterech.

Zasada 4

Opłaty za zgłoszenie

Opłatami za zgłoszenie są:

a) opłata podstawowa;

oraz

b) opłata klasowa, dla każdej klasy powyżej trzeciej, do której należą towary lub usługi zgodnie z zasadą 2.

Zasada 5

Dokonywanie zgłoszenia

1. Urząd opatruje dokumenty, z których składa się zgłoszenie, datą jego otrzymania oraz numerem akt. Wydaje on niezwłocznie zgłaszającemu pokwitowanie, na którym wskazane są co najmniej: numer akt, przedstawienie, opis lub inne określenie znaku, charakter i liczba dokumentów oraz data ich otrzymania.

2. Jeżeli zgłoszenia dokonuje się w centralnym urzędzie zajmującym się ochroną własności przemysłowej Państwa Członkowskiego lub w Urzędzie Znaków Towarowych krajów Beneluksu zgodnie z art. 25 rozporządzenia, urząd, w którym dokonano zgłoszenia, numeruje wszystkie strony cyframi arabskimi. Urząd, w którym dokonano zgłoszenia, przed przekazaniem oznacza dokumenty, z których składa się zgłoszenie, datą ich otrzymania oraz liczbą stron. Urząd, w którym dokonano zgłoszenia, wydaje niezwłocznie zgłaszającemu pokwitowanie, wskazujące co najmniej charakter dokumentów i ich liczbę oraz datę ich otrzymania.

3. Jeżeli Urząd otrzymuje zgłoszenie za pośrednictwem centralnego urzędu zajmującego się ochroną własności przemysłowej Państwa Członkowskiego lub Urzędu Znaków Towarowych krajów Beneluksu, opatruje on zgłoszenie datą jego otrzymania oraz numerem akt i zgodnie z ust. 1 zdanie drugie wydaje niezwłocznie zgłaszającemu pokwitowanie wskazujące datę otrzymania zgłoszenia przez Urząd.

Zasada 6

Zastrzeżenie pierwszeństwa

1. W przypadku gdy w zgłoszeniu zastrzega się pierwszeństwo jednego lub kilku wcześniejszych zgłoszeń na podstawie art. 30 rozporządzenia, zgłaszający w terminie trzech miesięcy od daty zgłoszenia wskazuje numer akt wcześniejszego zgłoszenia i składa jego egzemplarz. Egzemplarz poświadczony jest jako dokładna kopia wcześniejszego zgłoszenia przez władze, które otrzymały wcześniejsze zgłoszenie, do takiego egzemplarza dołączone jest świadectwo wydane prze te władze, wskazujące datę wcześniejszego zgłoszenia.

2. W przypadku gdy zgłaszający zamierza zastrzec pierwszeństwo jednego lub kilku wcześniejszych zgłoszeń na podstawie art. 30 rozporządzenia po dokonaniu zgłoszenia, oświadczenie o pierwszeństwie wskazujące datę dokonania oraz państwo, w którym lub dla którego dokonano zgłoszenia, przedstawia się w terminie dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia. Wskazania oraz dowody wymagane na mocy ust. 1 składa się w Urzędzie w terminie trzech miesięcy od otrzymania oświadczenia o pierwszeństwie.

3. Jeżeli język wcześniejszego zgłoszenia nie jest jednym z języków Urzędu, Urząd wzywa zgłaszającego do przedstawienia, w terminie określonym przez Urząd, który nie może być krótszy niż trzy miesiące, tłumaczenia wcześniejszego zgłoszenia na jeden z tych języków.

4. Prezes Urzędu może ustalić, że dowody, które ma przedstawić zgłaszający, nie muszą obejmować wszystkich informacji określonych ust. 1, pod warunkiem że wymagane informacje są dostępne dla Urzędu z innych źródeł.

Zasada 7

Pierwszeństwo według wystawienia

1. W przypadku gdy w zgłoszeniu zastrzega się pierwszeństwo według wystawienia na podstawie art. 33 rozporządzenia, zgłaszający w terminie trzech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia przedstawia świadectwo wydane podczas wystawy przez władze odpowiedzialne za ochronę własności przemysłowej na tej wystawie. Takie świadectwo stwierdza, że znak był faktycznie używany w odniesieniu do towarów lub usług oraz stwierdza datę otwarcia wystawy i datę pierwszego publicznego użycia znaku, jeżeli data ta nie zbiega się z datą otwarcia wystawy. Świadectwu towarzyszy opis faktycznego używania znaku, należycie poświadczony przez wyżej wymienione władze.

2. W przypadku gdy zgłaszający zamierza zastrzec pierwszeństwo według wystawienia po dokonaniu zgłoszenia, oświadczenie o pierwszeństwie wskazujące nazwę wystawy oraz datę pierwszego wystawienia towarów lub usług przedstawia się w terminie dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia. Wskazania oraz dowody wymagane na mocy ust. 1 składa się w Urzędzie w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania oświadczenia o pierwszeństwie.

Zasada 8

Zastrzeżenie zasady starszeństwa krajowego znaku towarowego

1. W przypadku gdy zgodnie z art. 34 rozporządzenia w zgłoszeniu zastrzega się zasadę starszeństwa jednego lub kilku wcześniej zarejestrowanych znaków towarowych, zgłaszający w terminie trzech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia przedstawia egzemplarz odpowiedniej rejestracji. Egzemplarz poświadczony jest przez właściwe władze, że jest dokładną kopią odpowiedniej rejestracji.

2. W przypadku gdy zgłaszający zgodnie z art. 34 rozporządzenia zamierza zastrzec zasadę starszeństwa jednego lub kilku wcześniej zarejestrowanych znaków po dokonaniu zgłoszenia, oświadczenie o zasadzie starszeństwa wskazujące Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie, w których lub dla których znak został zarejestrowany, datę, z którą odpowiednia rejestracja stała się skuteczna, numer odpowiedniej rejestracji oraz towary i usługi, dla których znak został zarejestrowany, przedstawia się w terminie dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia. Dowody wymagane na mocy ust. 1 przedstawia się Urzędowi w terminie trzech miesięcy daty otrzymania oświadczenia o zasadzie starszeństwa.

3. Urząd powiadamia Urząd Znaków Towarowych krajów Beneluksu lub centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej danego Państwa Członkowskiego o skutecznym zastrzeżeniu zasady starszeństwa.

4. Prezes Urzędu może ustalić, że dowody, które ma przedstawić zgłaszający, nie muszą obejmować wszystkich informacji określonych ust. 1, pod warunkiem że wymagane informacje są dostępne dla Urzędu z innych źródeł.

Zasada 9

Badanie wymagań dotyczących daty dokonania zgłoszenia oraz wymagań formalnych

1. Jeżeli zgłoszenie nie spełnia wymagań dotyczących przyznania daty dokonania złożenia, ponieważ:

a) zgłoszenie nie zawiera:

   i) wniosku o rejestrację znaku jako wspólnotowego znaku towarowego;

   ii) informacji identyfikujących zgłaszającego;

   iii) wykazu towarów i usług, dla których zgłasza się znak do rejestracji;

   iv) przedstawienia znaku towarowego, lub

b) podstawowa opłata za dokonanie zgłoszenia nie została uiszczona w terminie miesiąca od daty dokonania zgłoszenia w Urzędzie, lub jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w centralnym urzędzie zajmującym się ochroną własności przemysłowej w danym Państwie Członkowskim lub w Urzędzie Znaków Towarowych krajów Beneluksu, w tym urzędzie,

Urząd zawiadamia zgłaszającego, że data dokonania zgłoszenia nie może zostać przyznana z uwagi na te braki.

2. Jeżeli braki określone w ust. 1 zostaną usunięte w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia, datą dokonania zgłoszenia jest data usunięcia braków. Jeżeli braki nie zostały usunięte przed upływem tego terminu, zgłoszenie nie jest rozpatrywane jako zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego. Wszelkie uiszczone opłaty są zwracane.

3. W przypadku gdy mimo przyznania daty dokonania zgłoszenia badanie ujawnia, że:

a) wymagania zasad 1, 2 i 3, oraz inne wymagania formalne regulujące zgłoszenia ustanowione w rozporządzeniu lub w niniejszych zasadach nie są spełnione;

b) nie uiszczono w pełnej wysokości w Urzędzie opłat klasowych określonych w zasadzie 4 lit. b) stosowanej łącznie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2869/95 [1] (zwanym dalej „rozporządzeniem dotyczącym opłat");

c) w przypadku zastrzeżenia pierwszeństwa w zastosowaniu zasad 6 i 7 albo w zgłoszeniu, albo w terminie dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia, pozostałe wymagania wymienionych zasad nie są spełnione; lub

d) w przypadku zastrzeżenia zasady starszeństwa w zastosowaniu zasady 8 albo w zgłoszeniu, albo w terminie dwóch miesięcy daty dokonania zgłoszenia, pozostałe wymagania zasady 8 nie są spełnione,

Urząd wzywa zgłaszającego do usunięcia wszystkich stwierdzonych braków w terminie, który Urząd może ustalić.

4. Jeżeli nieprawidłowości określone w ust. 3 lit. a) nie zostały usunięte przed upływem terminu, Urząd odrzuca zgłoszenie.

5. Jeżeli pozostałe do uiszczenia opłaty klasowe nie zostały wniesione przed upływem terminu, zgłoszenie uważa się za wycofane, chyba że jest oczywiste, którą lub które klasy ma objąć zapłacona suma. Wobec braku innych kryteriów pozwalających na ustalenie klas, które mają być objęte, Urząd przyjmuje klasy w porządku klasyfikacji. Zgłoszenie uważa się za wycofane w odniesieniu do klas, co do których opłaty klasowe nie zostały wniesione lub nie zostały uiszczone w całości.

6. Jeżeli braki określone w ust. 3 dotyczą zastrzeżenia pierwszeństwa, zgłoszenie traci prawo pierwszeństwa.

7. Jeżeli braki określone w ust. 3 dotyczą zastrzeżenia zasady starszeństwa, zgłoszenie traci prawo do zasady starszeństwa.

8. Jeżeli braki określone w ust. 3 dotyczą tylko niektórych towarów i usług, Urząd odrzuca zgłoszenie lub traci się prawo pierwszeństwa lub prawo do zasady starszeństwa jedynie w zakresie tych towarów i usług.

Zasada 10

Badanie warunków związanych z uprawnieniem do bycia właścicielem

W przypadku gdy na podstawie art. 5 rozporządzenia zgłaszający nie jest uprawniony do bycia właścicielem wspólnotowego znaku towarowego, Urząd zawiadamia o tym zgłaszającego. Urząd określa termin, w którym zgłaszający może wycofać zgłoszenie lub przedstawić swoje uwagi. W przypadku gdy zgłaszający nie usunie przeszkód w rejestracji, Urząd odrzuca zgłoszenie.

Zasada 11

Badanie bezwzględnych podstaw odrzucenia

1. W przypadku gdy wspólnotowy znak towarowy nie może zostać zarejestrowany na podstawie art. 7 rozporządzenia dla wszystkich lub jakiejkolwiek części zgłoszonych towarów lub usług, Urząd zawiadamia zgłaszającego o podstawach odmowy rejestracji. Urząd określa termin, w którym zgłaszający może wycofać lub zmienić zgłoszenie lub przedstawić uwagi.

2. W przypadku gdy na podstawie art. 38 ust. 2 rozporządzenia zarejestrowanie wspólnotowego znaku towarowego jest uzależnione od oświadczenia przez zgłaszającego, że zrzeka się on wyłącznego prawa do elementów znaku pozbawionych jakiegokolwiek charakteru odróżniającego, Urząd zawiadamia o tym zgłaszającego, określając podstawy i wzywa go do złożenia odpowiedniego oświadczenia w terminie, który może wyznaczyć.

3. W przypadku gdy zgłaszający nie usunie podstaw do odmowy rejestracji lub nie spełni w terminie warunków ustanowionych w ust. 2, Urząd odrzuca zgłoszenie w całości lub w części.

Zasada 12

Publikacja zgłoszenia

Opublikowane zgłoszenie zawiera:

a) nazwę (nazwisko) i adres zgłaszającego;

b) gdy ma to zastosowanie, nazwisko i adres miejsca prowadzenia działalności pełnomocnika wyznaczonego przez zgłaszającego innego niż pełnomocnik objęty zakresem art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia; w przypadku gdy wyznaczono więcej niż jednego pełnomocnika i jeżeli ich adres prowadzenia działalności jest taki sam, publikuje się tylko nazwisko i adres prowadzenia działalności pierwszego wskazanego pełnomocnika, po których następują wyrazy „i inni"; jeżeli wyznaczono dwóch lub więcej pełnomocników i jeżeli ich adresy prowadzenia działalności są różne, publikuje się tylko adres do doręczeń ustalony w zastosowaniu zasady 1 ust. 1 lit. e); w przypadku gdy na mocy zasady 76 ust. 9 wyznaczono stowarzyszenie pełnomocników, publikuje się tylko nazwę i adres prowadzenia działalności stowarzyszenia;

c) przedstawienie znaku wraz ze wskazówkami i opisami w zastosowaniu zasady 3; w przypadku zgłoszenia do rejestracji kolorowego znaku, publikacja zawiera wskazanie „w kolorze" oraz wskazanie koloru lub kolorów, z jakich składa się znak;

[1] Dz.U. L 303 z 15.12.1995, str. 33.

d) wykaz towarów i usług zgrupowanych według klas klasyfikacji nicejskiej, w którym każdą grupę poprzedza numer klasy tej klasyfikacji, do której należy ta grupa towarów lub usług oraz grupy przedstawione w porządku klas tej klasyfikacji;

e) datę dokonania zgłoszenia oraz numer akt;

f) gdy ma to zastosowanie, dane szczegółowe zastrzeżenia pierwszeństwa na podstawie art. 30 rozporządzenia;

g) gdy ma to zastosowanie, dane szczegółowe zastrzeżenia pierwszeństwa według wystawienia na podstawie art. 33 rozporządzenia;

h) gdy ma to zastosowanie, dane szczegółowe zastrzeżenia zasady starszeństwa na podstawie art. 34 rozporządzenia;

i) gdy ma to zastosowanie, oświadczenie, że znak stał się odróżniający w wyniku jego używania na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia;

j) gdy ma to zastosowanie, oświadczenie, że zgłoszenie dotyczy wspólnego znaku wspólnotowego;

k) gdy ma to zastosowanie, oświadczenie złożone przez zgłaszającego, że zrzeka się wszystkich wyłącznych praw do elementu znaku na podstawie zasady 1 ust. 3 lub zasady 11 ust. 2;

l) język, w którym dokonano zgłoszenia oraz drugi język, który zgłaszający wskazał na podstawie art. 115 ust. 3 rozporządzenia;

Zasada 13

Zmiana wniosku

1. Wniosek o zmianę zgłoszenia zgodnie z art. 44 rozporządzenia zawiera:

a) numer akt zgłoszenia;

b) nazwę (nazwisko) i adres zgłaszającego zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

c) w przypadku gdy zgłaszający wyznaczył pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

d) wskazanie elementu zgłoszenia, który ma zostać poprawiony lub zmieniony oraz ten element w wersji poprawionej lub zmienionej;

e) w przypadku gdy zmiana dotyczy przedstawienia znaku, zmienione przedstawienie znaku zgodnie z zasadą 3.

2. Jeżeli wniosek o zmianę jest uzależniony od uiszczenia opłaty, wniosku nie uważa się za złożony, dopóki wymagana opłata nie zostanie uiszczona. Jeżeli opłata nie została uiszczona lub nie została uiszczona w całości, Urząd powiadamia o tym zgłaszającego.

3. Jeżeli wymagania, którym podlega zmiana wniosku, nie są spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o brakach. Jeżeli nie usunięto braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o zmianę.

4. Jeżeli zmiana została opublikowana na podstawie art. 44 ust. 2 rozporządzenia, zasady 15-22 stosuje się *mutatis mutandis*.

5. Zgłaszający może wnieść jeden wniosek o zmianę tego samego elementu w dwu lub więcej zgłoszeniach. W przypadku gdy wniosek o zmianę jest uzależniony od uiszczenia opłaty, wymagana opłata jest uiszczana za każde zgłoszenie, które ma zostać zmienione.

6. Ustępy 1-5 stosuje się *mutatis mutandis* do wniosków o poprawienie nazwiska lub adresu prowadzenia działalności pełnomocnika wyznaczonego przez zgłaszającego. Wnioski te nie są uzależnione od uiszczenia opłaty.

Zasada 14

Poprawa błędów oraz pomyłek w publikacjach

1. W przypadku gdy opublikowane zgłoszenie zawiera błąd lub pomyłkę, którą można przypisać Urzędowi, Urząd poprawia ten błąd lub pomyłkę z urzędu lub na wniosek zgłaszającego.

2. W przypadku gdy zgłaszający składa wniosek określony w ust. 1, zasadę 13 stosuje się *mutatis mutandis*. Wniosek taki nie jest uzależniony od uiszczenia opłaty.

3. Poprawki dokonane na mocy niniejszej zasady publikuje się.

4. Artykuł 42 ust. 2 rozporządzenia oraz zasady 15-22 stosuje się *mutatis mutandis*, jeżeli poprawka dotyczy wykazu towarów lub usług, lub przedstawienia znaku.

TYTUŁ II

PROCEDURA SPRZECIWU ORAZ DOWÓD UŻYWANIA ZNAKU

Zasada 15

Treść sprzeciwu

1. Sprzeciw może być wniesiony na podstawie jednego lub kilku wcześniejszych znaków w rozumieniu art. 8 ust. 2 rozporządzenia (zwanych dalej „wcześniejszymi znakami”), lub jednego lub kilku innych wcześniejszych praw w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia (zwanych dalej „wcześniejszymi prawami”).

2. Sprzeciw zawiera:

a) w odniesieniu do zgłoszenia, przeciw któremu sprzeciw został wniesiony:

i) numer akt zgłoszenia, przeciw któremu sprzeciw został wniesiony;

ii) wskazanie towarów i usług wykazanych w zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego, przeciw którym sprzeciw został wniesiony;

iii) nazwę (nazwisko) zgłaszającego wspólnotowy znak towarowy;

b) w odniesieniu do wcześniejszego znaku lub wcześniejszego prawa, na których opiera się sprzeciw:

i) w przypadku gdy sprzeciw został wniesiony na podstawie wcześniejszego znaku, oświadczenie w tej sprawie oraz wskazanie, że wcześniejszy znak jest znakiem wspólnotowym lub wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, łącznie, gdy ma to zastosowanie, z krajami Beneluksu, w których wcześniejszy znak został zarejestrowany lub zgłoszono go do rejestracji, lub w przypadku gdy wcześniejszy znak jest znakiem zarejestrowanym międzynarodowo, wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, łącznie, gdy ma to zastosowanie, z krajami Beneluksu, na które rozszerzona jest ochrona tego znaku;

ii) jeżeli są dostępne, numer akt lub numer rejestracji oraz datę dokonania zgłoszenia, włącznie z datą pierwszeństwa wcześniejszego znaku;

iii) w przypadku gdy sprzeciw opiera się na wcześniejszym znaku, który jest znakiem powszechnie znanym w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia, dotyczące tego wskazanie oraz wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, w których wcześniejszy znak jest powszechnie znany;

iv) w przypadku gdy sprzeciw opiera się na wcześniejszym znaku cieszącym się renomą w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia, wskazanie tego dotyczące oraz wskazanie, gdzie wcześniejszy znak jest zarejestrowany lub zgłoszony zgodnie z ppkt i);

v) w przypadku gdy sprzeciw opiera się na wcześniejszym prawie, wskazanie tego dotyczące oraz wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, w których to wcześniejsze prawo jest skuteczne;

vi) przedstawienie i, gdzie stosowne, opis wcześniejszego znaku lub wcześniejszego prawa;

vii) towary i usługi, w odniesieniu do których wcześniejszy znak został zarejestrowany lub zgłoszony, lub w odniesieniu do których wcześniejszy znak jest powszechnie znany w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia, lub cieszy się renomą w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia; wskazując wszystkie towary i usługi, dla których wcześniejszy znak jest chroniony, strona wnosząca sprzeciw wskazuje te towary i usługi, na których opiera się sprzeciw;

c) w odniesieniu do strony wnoszącej sprzeciw:

i) w przypadku gdy sprzeciw wnoszony jest przez właściciela wcześniejszego znaku lub wcześniejszego prawa, jego nazwa (nazwisko) i adres zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b) oraz wskazanie, że jest on właścicielem takiego znaku lub prawa;

ii) w przypadku gdy sprzeciw wnoszony jest przez licencjobiorcę, jego nazwę (nazwisko) i adres, zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b) i wskazanie, że miał on upoważnienie do wniesienia sprzeciwu;

iii) w przypadku gdy sprzeciw wnoszony jest przez następcę prawnego właściciela wspólnotowego znaku towarowego, który nie został jeszcze zarejestrowany jako nowy właściciel, wzmiankę tego dotyczącą, nazwę (nazwisko) i adres strony wnoszącej sprzeciw zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b) oraz wskazanie daty, z jaką wniosek o rejestrację nowego właściciela doręczono do Urzędu lub, jeśli taka informacja nie jest dostępna, datę wysłania wniosku do Urzędu;

iv) w przypadku gdy sprzeciw wnoszony jest na podstawie wcześniejszego prawa przez osobę, która nie jest właścicielem tego prawa, nazwę (nazwisko) i adres tej osoby zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b) oraz wskazanie, że odpowiednie prawo krajowe uprawnia ją do korzystania z tego prawa;

v) w przypadku gdy strona wnosząca sprzeciw wyznaczyła pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

d) szczegółowy opis podstaw, na których sprzeciw się opiera.

3. Ustęp 1 i 2 stosuje się *mutatis mutandis* do sprzeciwu wniesionego na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia.

Zasada 16

Stan faktyczny, dowody oraz argumenty przedstawione na poparcie sprzeciwu

1. Każdy sprzeciw może zawierać dane szczegółowe dotyczące stanu faktycznego, dowodów oraz argumentów przedstawionych na poparcie sprzeciwu oraz odpowiednie dokumenty uzupełniające.

2. Jeżeli sprzeciw opiera się na wcześniejszym znaku, który nie jest wspólnotowym znakiem towarowym, do sprzeciwu dołącza się w szczególności dowody rejestracji lub zgłoszenia tego wcześniejszego znaku, takie jak świadectwo rejestracji. Jeżeli sprzeciw opiera się na powszechnie znanym znaku określonym w art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia lub znaku cieszącym się renomą

określonym w art. 8 ust. 5 rozporządzenia, do sprzeciwu dołącza się w szczególności dowody potwierdzające, że jest on powszechnie znany lub że cieszy się renomą. Jeżeli sprzeciw opiera się na innym wcześniejszym prawie, do sprzeciwu dołącza się w szczególności dowody uzyskania oraz zakresu ochrony tego prawa.

3. Dane szczegółowe stanu faktycznego, dowodów oraz argumentów, oraz pozostałych dokumentów uzupełniających określonych w ust. 1 oraz dowodów określonych w ust. 2, mogą być przedstawione, jeżeli nie zostały przedstawione razem ze sprzeciwem lub po nim, w terminie następującym po wszczęciu postępowania w sprawie sprzeciwu, który Urząd może wyznaczyć w zastosowaniu zasady 20 ust. 2.

Zasada 17

Języki postępowania w sprawie sprzeciwu

1. W przypadku gdy sprzeciw nie został wniesiony w języku wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego, jeżeli ten język jest jednym z języków Urzędu, ani w drugim języku, wskazanym w momencie dokonania zgłoszenia, strona wnosząca sprzeciw przedstawia, w terminie jednego miesiąca od daty upływu terminu sprzeciwu, tłumaczenie sprzeciwu w jednym z tych języków.

2. W przypadku gdy dowody na poparcie sprzeciwu zgodnie z zasadą 16 ust. 1 i 2 nie zostały przedstawione w języku postępowania w sprawie sprzeciwu, strona wnosząca sprzeciw przedstawia tłumaczenie dowodów w tym języku, w terminie jednego miesiąca od daty upływu terminu na wniesienie sprzeciwu lub, gdy ma to zastosowanie, w terminie określonym przez Urząd w zastosowaniu zasady 16 ust. 3.

3. Jeżeli strona wnosząca sprzeciw lub zgłaszający powiadamiają Urząd przed datą, z jaką postępowanie w sprawie sprzeciwu uważa się za wszczęte w zastosowaniu zasady 19 ust. 1, że zgłaszający i strona wnosząca sprzeciw uzgodniły inny język dla postępowania w sprawie sprzeciwu na podstawie art. 115 ust. 7 rozporządzenia, strona wnosząca sprzeciw, w przypadku gdy sprzeciwu nie został złożony w tym języku, przedstawia tłumaczenie sprzeciwu w tym języku w terminie jednego miesiąca od wspomnianej daty.

Zasada 18

Odrzucenie sprzeciwu z powodu niedopuszczalności

1. Jeżeli Urząd stwierdza, że sprzeciw nie jest zgodny z przepisami art. 42 rozporządzenia lub w przypadku gdy sprzeciw nie wskazuje jasno zgłoszenia, przeciw któremu sprzeciw został wniesiony, lub wcześniejszego znaku, lub wcześniejszego prawa, na podstawie którego sprzeciw został wniesiony, Urząd odrzuca sprzeciw z powodu niedopuszczalności, chyba że braki zostały usunięte przed upływem terminu na wniesienie sprzeciwu. Jeżeli opłata za sprzeciw nie została uiszczona przed upływem terminu na wniesienie sprzeciwu, sprzeciwu uznaje się za niewniesiony. Jeżeli opłata za sprzeciw została uiszczona po upływie terminu na wniesienie sprzeciwu, zwraca się ją stronie wnoszącej sprzeciw.

2. Jeżeli Urząd stwierdza, że sprzeciw nie jest zgodny z innymi przepisami rozporządzenia lub niniejszymi zasadami, powiadamia o tym stronę wnoszącą sprzeciw, wzywając ją do usunięcia stwierdzonych braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostały usunięte przed upływem terminu, Urząd odrzuca sprzeciw z powodu niedopuszczalności.

3. Każda decyzja w sprawie odrzucenia sprzeciwu jako niedopuszczalnego, wydana na mocy ust. 1 i 2, przekazywana jest zgłaszającemu.

Zasada 19

Wszczęcie postępowania w sprawie sprzeciwu

1. Jeżeli Urząd nie odrzuca sprzeciwu zgodnie z zasadą 18, powiadamia zgłaszającego o sprzeciwie i wzywa go do wniesienia jego uwag w terminie, który może określić. Urząd zwraca uwagę zgłaszającego na fakt, że postępowanie w sprawie sprzeciwu uważa się za wszczęte dwa miesiące po otrzymaniu odpowiedniego powiadomienia, chyba że zgłaszający powiadomi Urząd przed upływem tego terminu, że wycofuje swoje zgłoszenie lub ogranicza zgłoszenie do towarów i usług, których sprzeciw nie dotyczy.

2. Urząd może, na podstawie zasady 71, udzielić przedłużenia terminu określonego w ust. 1 zdanie drugie w przypadku gdy taki wniosek składany jest wspólnie przez zgłaszającego i przez stronę wnoszącą sprzeciw.

3. Jeżeli wniosek zostaje wycofany lub ograniczony w terminie określonym w ust. 1 zdanie drugie lub w okresie udzielonego przedłużenia tego terminu zgodnie z ust. 2, Urząd powiadamia o tym stronę wnoszącą sprzeciw i zwraca jej opłatę za sprzeciw.

Zasada 20

Rozpatrywanie sprzeciwu

1. Jeżeli zgłoszenie nie jest wycofane ani ograniczone na podstawie zasady 19, zgłaszający przedstawia swoje uwagi w terminie określonym przez Urząd w jego powiadomieniu określonym w zasadzie 19 ust. 1 zdanie pierwsze.

2. Jeżeli sprzeciw nie zawiera danych szczegółowych stanu faktycznego, dowodów oraz argumentów określonych w zasadzie 16 ust. 1 i 2, Urząd wzywa stronę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia takich danych szczegółowych Urzędowi w terminie określonym przez Urząd. Wszystko, co przedstawia strona wnosząca sprzeciw, przekazuje się zgłaszającemu, który ma możliwość odpowiedzi w terminie określonym przez Urząd.

3. Jeżeli zgłaszający nie przedstawia żadnych uwag, Urząd może wydać orzeczenie w sprawie sprzeciwu opierając się na dowodach, jakimi dysponuje.

4. Uwagi wniesione przez zgłaszającego przekazuje się stronie wnoszącej sprzeciw, a Urząd może wezwać ją, jeżeli uważa to za niezbędne, do udzielenia odpowiedzi w terminie określonym przez Urząd.

5. Jeżeli zgłaszający ogranicza wykaz towarów i usług na podstawie art. 44 ust. 1 rozporządzenia, Urząd powiadamia o tym stronę wnoszącą sprzeciw i wzywa ją do określenia w terminie, który może jej wyznaczyć, czy podtrzymuje sprzeciw i, jeśli tak, w stosunku do których pozostałych towarów i usług.

6. Urząd może zawiesić każde postępowanie w sprawie sprzeciwu, w którym sprzeciw opiera się na wniosku o rejestrację na podstawie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia, do momentu podjęcia prawomocnej decyzji w takim postępowaniu lub jeżeli inne okoliczności uzasadniają takie zawieszenie.

Zasada 21

Wielokrotne sprzeciwy

1. W przypadku gdy zostanie wniesionych kilka sprzeciwów w odniesieniu do tego samego zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, Urząd może rozpatrzyć je w ramach jednego postępowania. Urząd może następnie zrezygnować z rozpatrywania ich w ten sposób.

2. Jeżeli ze wstępnego rozpatrzenia jednego lub kilku sprzeciwów wynika, że wspólnotowy znak towarowy, dla którego złożono wniosek o rejestrację, nie może zostać zarejestrowany w odniesieniu do niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których wnioskuje się o rejestrację, Urząd może zawiesić inne postępowania w sprawie sprzeciwu. Urząd powiadamia pozostałe strony wnoszące sprzeciw o każdej odpowiedniej decyzji podjętej w trakcie postępowań, które są prowadzone.

3. Jeżeli decyzja o odrzuceniu zgłoszenia jest prawomocna, sprzeciwy, w sprawie których decyzja została odroczona zgodnie z ust. 2, uważa się za umorzone, a zainteresowane strony wnoszące sprzeciw powiadamia się odpowiednio. Umorzenie w tym przypadku jest jednoznaczne z postępowaniem, które nie prowadzi do wydania orzeczenia w rozumieniu art. 81 ust. 4 rozporządzenia.

4. Urząd zwraca 50 % opłaty za sprzeciw uiszczonej przez każdą ze stron wnoszących sprzeciw, których sprzeciw uważany jest za umorzony zgodnie z ust. 1, 2 oraz 3.

Zasada 22

Dowód używania

1. W przypadku gdy strona wnosząca sprzeciw musi na podstawie art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia przedstawić dowód używania lub istnienia usprawiedliwionych powodów nieużywania, Urząd wzywa ją do przedstawienia wymaganego dowodu w terminie, który określa. Jeżeli strona wnosząca sprzeciw nie przedstawi tego dowodu przed upływem terminu, Urząd odrzuca sprzeciw.

2. Wskazania oraz dowody do celów przedstawienia dowodów używania zawierają wskazania miejsca, czasu, zakresu oraz charakteru używania znaku towarowego będącego podstawą sprzeciwu dla towarów i usług, w odniesieniu do których jest on zarejestrowany oraz co do których wniesiono sprzeciw, oraz dowody na poparcie tych wskazań zgodnie z ust. 3.

3. Dowody te ograniczają się, co do zasady, do przedstawienia dokumentów uzupełniających, takich jak opakowania, etykiety, cenniki, katalogi, faktury, fotografie, ogłoszenia w gazetach oraz pisemne oświadczenia określone w art. 76 ust. 1 lit. f) rozporządzenia.

4. Jeżeli dowody przedstawione na podstawie ust. 1, 2 oraz 3 nie są w języku postępowania w sprawie sprzeciwu, Urząd może wezwać stronę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia w wyznaczonym przez niego terminie tłumaczenia tych dowodów w tym języku.

TYTUŁ III

PROCEDURA REJESTRACJI

Zasada 23

Rejestracja znaku towarowego

1. Opłata rejestracyjna przewidziana w art. 45 rozporządzenia składa się z:

a) opłaty podstawowej;

oraz

b) opłaty klasowej, dla każdej klasy powyżej klasy trzeciej, w odniesieniu do której znak ma zostać zarejestrowany.

2. Jeżeli nie wniesiono żadnego sprzeciwu lub w przypadku gdy wniesiony sprzeciw umorzono z powodu wycofania, odrzucenia lub innego orzeczenia, Urząd wzywa zgłaszającego do uiszczenia opłaty rejestracyjnej w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku.

3. Jeżeli opłata rejestracyjna nie zostanie uiszczona w wyznaczonym terminie, może ona jeszcze zostać skutecznie uiszczona w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia wskazującego niedotrzymanie terminu, pod warunkiem że opłata dodatkowa przewidziana w rozporządzeniach dotyczących opłat zostanie uiszczona w tym terminie.

4. Po otrzymaniu oplaty rejestracyjnej zgłoszony znak towarowy oraz dane szczegółowe określone w zasadzie 84 ust. 2 podlegają zgłoszeniu do Rejestru Wspólnotowych Znaków Towarowych.

5. Rejestrację publikuje się w *Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych*.

6. Opłatę rejestracyjną zwraca się, jeżeli zgłoszony znak towarowy nie zostanie zarejestrowany.

Zasada 24

Świadectwo rejestracji

1. Urząd wydaje właścicielowi znaku towarowego świadectwo rejestracji, które zawiera dane z Rejestru przewidziane w zasadzie 84 ust. 2 oraz oświadczenie, że te dane zostały wpisane do Rejestru.

2. Właściciel znaku towarowego może wnioskować o wydanie poświadczonych lub niepoświadczonych odpisów świadectwa rejestracji, za opłatą.

Zasada 25

Zmiana rejestracji

1. Wniosek o zmianę rejestracji na podstawie art. 48 ust. 2 rozporządzenia zawiera następujące informacje:

a) numer rejestracji;

b) nazwę (nazwisko) oraz adres właściciela znaku zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

c) w przypadku gdy właściciel znaku wyznaczył pełnomocnika, nazwisko oraz adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

d) wskazanie elementu przedstawienia znaku, który ma zostać zmieniony oraz ten element w wersji zmienionej;

e) przedstawienie zmienionego znaku zgodnie z zasadą 3.

2. Wniosek uznaje się za niewniesiony dopóki nie uiszczono wymaganej opłaty. Jeżeli opłata nie została uiszczona lub nie została uiszczona w całości, Urząd powiadamia o tym zgłaszającego.

3. Jeżeli wymagania regulujące zmianę rejestracji nie są spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o brakach. Jeżeli zgłaszający nie usuwa braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek.

4. W przypadku gdy rejestracja zmiany jest kwestionowana na podstawie art. 48 ust. 3 rozporządzenia, stosuje się *mutatis mutandis* przepisy rozporządzenia oraz niniejsze zasady dotyczące sprzeciwu.

5. Jeden wniosek może być złożony dla zmian tego samego elementu w dwu lub więcej rejestracjach tego samego właściciela. Wymaganą opłatę uiszcza się dla każdej rejestracji mającej podlegać zmianie.

Zasada 26

Zmiana nazwy (nazwiska) lub adresu właściciela wspólnotowego znaku towarowego lub jego zarejestrowanego pełnomocnika

1. Zmiana nazwy (nazwiska) lub adresu właściciela wspólnotowego znaku towarowego, która nie jest zmianą wspólnotowego znaku towarowego na podstawie art. 48 ust. 2 rozporządzenia i która nie wynika z całkowitego lub częściowego przeniesienia zarejestrowanego znaku, na wniosek właściciela znaku wpisywana jest do rejestru.

2. Wniosek o zmianę nazwy (nazwiska) lub adresu właściciela zarejestrowanego znaku zawiera:

a) numer rejestracji znaku;

b) nazwę (nazwisko) i adres właściciela znaku, które wpisane są do rejestru;

c) zmienioną nazwę (nazwisko) i adres właściciela znaku zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

d) w przypadku gdy właściciel znaku wyznaczył pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e).

3. Wniosek nie jest uzależniony od uiszczenia opłaty.

4. Jeden wniosek może być wniesiony w celu zmiany nazwy (nazwiska) lub adresu w dwóch lub kilku rejestracjach tego samego właściciela.

5. Jeżeli wymagania regulujące rejestrację zmiany nie są spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o brakach. Jeżeli zgłaszający nie usuwa braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek.

6. Ustępy 1-5 stosuje się *mutatis mutandis* do zmiany nazwiska lub adresu zarejestrowanego pełnomocnika.

7. Ustępy 1-6 stosuje się *mutatis mutandis* do zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych. Zmianę rejestruje się w aktach Urzędu w sprawie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego.

Zasada 27

Poprawianie błędów oraz pomyłek w rejestrze i w opublikowanej rejestracji

1. W przypadku gdy rejestracja znaku lub opublikowana rejestracja zawiera błąd lub pomyłkę dające się przypisać Urzędowi, Urząd poprawia z urzędu lub na wniosek właściciela stwierdzony błąd lub pomyłkę.

2. W przypadku gdy wniosek o poprawienie wniesiony jest przez właściciela znaku stosuje się *mutatis mutandis* zasadę 26. Wniosek nie jest uzależniony od uiszczenia opłaty.

3. Urząd publikuje poprawki dokonane na mocy niniejszej zasady.

Zasada 28

Zastrzeżenie zasady starszeństwa po zarejestrowaniu wspólnotowego znaku towarowego

1. Wniosek na podstawie art. 35 rozporządzenia w celu uzyskania zasady starszeństwa jednego lub kilku wcześniej zarejestrowanych znaków towarowych określonej w art. 34 rozporządzenia zawiera:

a) numer rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;

b) nazwę (nazwisko) i adres właściciela wspólnotowego znaku towarowego zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

c) w przypadku gdy właściciel znaku wyznaczył pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

d) wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, w których lub dla których wcześniejszy znak został zarejestrowany, datę, z jaką odpowiednia rejestracja stała się skuteczna, numer odpowiedniej rejestracji oraz towary i usługi, dla których wcześniejszy znak jest zarejestrowany;

e) wskazanie towarów i usług, dla których zastrzega się zasadę starszeństwa;

f) egzemplarz odpowiedniej rejestracji; zgodność z oryginałem odpowiedniej rejestracji poświadczona 2jest za przez właściwe władze.

2. Jeżeli wymagania regulujące zastrzeżenie zasady starszeństwa nie są spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o brakach. Jeżeli braki nie są usunięte w wyznaczonym przez Urząd terminie, Urząd odrzuca wniosek.

3. Urząd powiadamia o zastrzeżeniu zasady starszeństwa Urząd Znaków Towarowych krajów Beneluksu oraz centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej odpowiedniego Państwa Członkowskiego.

4. Prezes Urzędu może ustalić, że materiały, które mają być przedstawione przez zgłaszającego, nie muszą obejmować wszystkich informacji określonych w ust. 1 lit. f) pod warunkiem że wymagane informacje dostępne są dla Urzędu z innych źródeł.

TYTUŁ IV

PRZEDŁUŻENIE

Zasada 29

Zawiadomienie o wygaśnięciu

Co najmniej sześć miesięcy przed wygaśnięciem rejestracji, Urząd powiadamia właściciela wspólnotowego znaku towarowego oraz osoby, które mają zarejestrowane prawa, w tym licencje, w odniesieniu do wspólnotowego znaku towarowego, że rejestracja zbliża się do terminu wygaśnięcia. Brak tej informacji nie ma wpływu na wygaśnięcie rejestracji.

Zasada 30

Przedłużenie rejestracji

1. Wniosek o przedłużenie rejestracji zawiera:

a) w przypadku gdy wniosek wniesiony jest przez właściciela znaku, jego nazwę (nazwisko) i adres zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

b) w przypadku gdy wniosek wniesiony jest przez osobę wyraźnie upoważnioną do tego celu przez właściciela znaku, nazwę (nazwisko) oraz adres tej osoby oraz dowód upoważnienia do wniesienia wniosku;

c) w przypadku gdy zgłaszający wyznaczył pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

d) numer rejestracji;

e) wskazanie, że wnioskuje się o przedłużenie rejestracji dla wszystkich towarów i usług objętych rejestracją lub, jeżeli nie wnioskuje się o przedłużenie rejestracji dla wszystkich towarów i usług objętych zarejestrowanym znakiem, wskazanie tych klas lub tych towarów i usług, dla których wnioskuje się przedłużenie, lub tych klas lub towarów i usług, dla których nie wnioskuje się o przedłużenie rejestracji, zgrupowanych według klas klasyfikacji nicejskiej, każda grupa poprzedzona jest numerem klasy tej klasyfikacji, do której ta grupa towarów lub usług należy oraz przedstawiona w porządku klas tej klasyfikacji.

2. Opłaty należne na mocy art. 47 rozporządzenia w celu przedłużenia rejestracji wspólnotowego znaku towarowego składają się z:

a) opłaty podstawowej;

b) opłaty klasowej, dla każdej klasy powyżej trzeciej w wykazie klas, w odniesieniu do których wnioskuje się przedłużenie zgodnie z ust. 1 lit. e);

oraz

c) gdy ma to zastosowanie, dodatkowej opłaty za opóźnioną opłatę za przedłużenie na podstawie art. 47 ust. 3 rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym opłat.

3. W przypadku gdy wniosek o przedłużenie wnosi się w terminach przewidzianych w art. 47 ust. 3 rozporządzenia, ale gdy inne przepisy regulujące przedłużenie przewidziane w art. 47 rozporządzenia oraz niniejsze zasady nie są przestrzegane, Urząd powiadamia wnioskodawcę o stwierdzonych brakach. Jeżeli wniosek został złożony przez osobę wyraźnie upoważnioną do tego celu przez właściciela znaku towarowego, właściciel znaku towarowego otrzymuje egzemplarz tego zawiadomienia.

4. W przypadku gdy wniosek o przedłużenie nie został wniesiony, lub wniesiono go po upływie terminu przewidzianego w art. 47 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia, lub jeżeli nie uiszczono opłat lub zostały one uiszczone dopiero po upływie odpowiedniego terminu, lub nie usunięto w tym terminie braków, Urząd ustala, że rejestracja wygasła i powiadamia o tym właściciela wspólnotowego znaku towarowego oraz, gdzie stosowne, wnioskodawcę oraz osoby zapisane w rejestrze jako mające prawa na znaku. W przypadku gdy uiszczone opłaty nie wystarczają na pokrycie wszystkich klas towarów i usług, dla których wnioskuje się o przedłużenie, nie ustala się wygaśnięcia, jeśli oczywiste jest, która klasa lub klasy mają być objęte. Wobec braku innych kryteriów, Urząd przyjmuje klasy w porządku klasyfikacji.

5. Jeżeli ustalenie dokonane przez Urząd na podstawie ust. 4 jest prawomocne, Urząd wykreśla znak z rejestru. Wykreślenie to staje się skuteczne następnego dnia po wygaśnięciu obowiązującej rejestracji.

6. W przypadku gdy opłaty za przedłużenie przewidziane w ust. 2 zostały uiszczone, a rejestracja nie zostaje przedłużona, opłaty zwraca się.

TYTUŁ V

PRZENIESIENIE, LICENCJE I INNE PRAWA, ZMIANY

Zasada 31

Przeniesienie

1. Wniosek o rejestrację przeniesienia na mocy art. 17 rozporządzenia zawiera:

a) numer rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;

b) dane szczegółowe nowego właściciela zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

c) dane szczegółowe wszystkich zarejestrowanych towarów i usług, do których odnosi się przeniesienie, w przypadku gdy przeniesienie nie dotyczy wszystkich zarejestrowanych towarów i usług;

d) dokumenty należycie ustanawiające przeniesienie zgodnie z art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia.

2. Wniosek może zawierać, gdy ma to zastosowanie, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika nowego właściciela, ustanowione zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e).

3. Przeniesienie dokonane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, która nie może zostać właścicielem wspólnotowego znaku towarowego na podstawie art. 5 rozporządzenia, nie jest rejestrowane.

4. Wniosek uznaje się za złożony dopiero po uiszczeniu przewidzianej opłaty. Jeżeli opłata nie zostanie uiszczona lub zapłacona w całości, Urząd powiadamia o tym wnioskodawcę.

5. Wystarczający dowód przeniesienia na mocy ust. 1 lit. d) stanowi:

a) wniosek o rejestrację przeniesienia podpisany przez zarejestrowanego właściciela znaku lub jego pełnomocnika oraz przez jego następcę prawnego lub pełnomocnika następcy; lub

b) wnioskowi, jeśli wnoszony jest przez następcę prawnego, towarzyszy oświadczenie podpisane przez zarejestrowanego właściciela lub jego pełnomocnika, że wyraża on swoją zgodę na rejestrację następcy prawnego; lub

c) wnioskowi towarzyszy wypełniony formularz lub dokument przeniesienia określony w zasadzie 83 ust. 1 lit. d), podpisany przez zarejestrowanego właściciela lub jego pełnomocnika, oraz przez następcę prawnego lub pełnomocnika następcy.

6. W przypadku gdy warunki mające zastosowanie do rejestracji przeniesienia, ustanowione w art. 17 ust. 1-4 rozporządzenia, w ust. 1-4 powyżej oraz w innych zasadach mających zastosowanie nie zostały spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o brakach. Jeśli braki nie zostaną usunięte w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o rejestrację przeniesienia.

7. Możliwe jest przedstawienie jednego wniosku o rejestrację przeniesienia dla dwóch lub kilku znaków pod warunkiem że zarejestrowany właściciel oraz jego następca prawny są ci sami we wszystkich przypadkach.

8. Ustępy 1-7 stosuje się *mutatis mutandis* do zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych. Przeniesienie rejestruje się w przechowywanych przez Urząd aktach zgłoszenia.

Zasada 32

Przeniesienia częściowe

1. W przypadku gdy wniosek o rejestrację przeniesienia odnosi się tylko do niektórych towarów i usług, dla których znak jest zarejestrowany, wniosek wskazuje towary i usługi, których dotyczy przeniesienie częściowe.

2. Towary i usługi w pierwotnej rejestracji, dzieli są między pozostającą w mocy rejestrację i nową rejestrację tak, aby uniknąć pokrywania się zakresów towarów i usług pozostającej w mocy rejestracji i towarów i usług nowej rejestracji.

3. Zasadę 31 stosuje się *mutatis mutandis* do wniosków o rejestrację przeniesienia częściowego.

4. Urząd sporządza oddzielne akta dla nowej rejestracji, które składają się z kompletnego egzemplarza akt dotyczących pierwotnej rejestracji i z wniosku o rejestrację przeniesienia częściowego; egzemplarz wniosku dołącza się do akt dotyczących pozostającej w mocy rejestracji. Urząd przydziela także nowy numer rejestracji dla nowej rejestracji.

5. Każdy wniosek przedstawiony przez pierwotnego właściciela i nie rozstrzygnięty co do pierwotnej rejestracji uważa się za nierozstrzygnięty co do pozostającej w mocy rejestracji oraz nowej rejestracji. W przypadku gdy wniesienie wniosku uzależnione jest od uiszczenia opłaty i jeżeli te opłaty zostały już uiszczone przez pierwotnego właściciela, nowy właściciel nie musi uiszczać nowych opłat w związku z tym wnioskiem.

Zasada 33

Rejestracja licencji i innych praw

1. Zasada 31 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz ust. 2, 4 i 7 stosuje się *mutatis mutandis* do rejestracji udzielenia lub przeniesienia licencji, ustanowienia lub przeniesienia prawa rzeczowego w odniesieniu do wspólnotowego znaku towarowego, oraz rejestracji środków egzekucyjnych. Jednakże w przypadku gdy wspólnotowy znak towarowy objęty jest postępowaniem upadłościowych lub podobnym, wniosek właściwych krajowych władz w celu wpisania do rejestru o tym wzmianki nie podlega opłacie.

2. W przypadku gdy wspólnotowy znak towarowy jest przedmiotem licencji tylko dla części towarów i usług, dla których znak jest zarejestrowany, lub tylko w części Wspólnoty, lub tylko na czas określony, wniosek o rejestrację wskazuje towary i usługi, lub część Wspólnoty, lub czas na jaki licencja została udzielona.

3. W przypadku gdy warunki rejestracji ustanowione w art. 19, 20 lub 22 rozporządzenia, w ust. 1 i 2 powyżej oraz przez inne zasady mające zastosowanie nie zostały spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o nieprawidłowościach. Jeżeli nieprawidłowości nie zostaną usunięte w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o rejestrację.

4. Ustępy 1, 2 oraz 3 stosuje się *mutatis mutandis* do zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego. Licencje, prawa rzeczowe oraz środki egzekucyjne rejestruje się w przechowywanych przez Urząd aktach zgłoszenia.

Zasada 34

Szczególne przepisy dotyczące rejestracji licencji

1. Licencja na wspólnotowy znak towarowy zapisywana jest w rejestrze jako licencja wyłączna na wniosek właściciela znaku towarowego lub licencjobiorcy.

2. Licencja na wspólnotowy znak towarowy zapisywana jest w rejestrze jako sublicencja, jeżeli została ona udzielona przez licencjobiorcę, którego licencja zapisana jest w rejestrze.

3. Licencja na wspólnotowy znak towarowy zapisywana jest w rejestrze jako licencja ograniczona w odniesieniu do towarów i usług lub licencja ograniczona terytorialnie, jeżeli udzielono jej tylko na część towarów i usług, dla których znak jest zarejestrowany, lub udzielono jej tylko dla części Wspólnoty.

4. Licencja na wspólnotowy znak towarowy zapisywana jest w rejestrze jako licencja czasowa, jeżeli udzielono jej na czas ograniczony.

Zasada 35

Odwołanie lub zmiana rejestracji licencji i innych praw

1. Rejestracja określona w zasadzie 33 ust. 1 może być odwołana na wniosek jednej z zainteresowanych osób.

2. Wniosek zawiera:

a) numer rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;

oraz

b) dane szczegółowe dotyczące prawa, którego rejestracja ma zostać odwołana.

3. Wniosek o odwołanie rejestracji licencji lub innych praw uznaje się za wniesiony dopiero po uiszczeniu wymaganej opłaty. Jeśli opłata nie została uiszczona lub nie została uiszczona w całości, Urząd powiadamia o tym wnioskodawcę. Jednakże wniosek o odwołanie, wniesiony przez właściwe władze krajowe w przypadku gdy wspólnotowego znaku towarowego dotyczy postępowanie upadłościowe lub podobne, nie podlega opłacie.

4. Do wniosku dołącza się dokumenty wykazujące, że zarejestrowane prawo wygasło lub oświadczenie, w którym licencjobiorca lub posiadacz innego prawa zgadzają się na odwołanie rejestracji.

5. W przypadku gdy warunki odwołania rejestracji nie są spełnione, Urząd powiadamia wnioskodawcę o nieprawidłowościach. Jeżeli nie usunięto nieprawidłowości w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o odwołanie.

6. Ustępy 1, 2, 4 oraz 5 stosuje się *mutatis mutandis* do każdego wniosku o zmianę rejestracji dokonanej zgodne z zasadą 33 ust. 1.

7. Ustępy 1-6 stosuje się *mutatis mutandis* do wzmianek wpisanych do akt na podstawie zasady 33 ust. 4.

TYTUŁ VI

ZRZECZENIE SIĘ

Zasada 36

Zrzeczenie się

1. Oświadczenie o zrzeczeniu się na podstawie art. 49 rozporządzenia zawiera:

a) numer rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;

b) nazwę (nazwisko) i adres właściciela zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

c) w przypadku gdy wyznaczono pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

d) w przypadku gdy zrzeczenie się dotyczy tylko niektórych towarów i usług, dla których znak jest zarejestrowany, wykaz towarów i usług, których to zrzeczenie się dotyczy lub wykaz towarów i usług, dla których znak ma pozostać zarejestrowany.

2. W przypadku gdy prawo osoby trzeciej odnoszące się do wspólnotowego znaku towarowego zostało wpisane do rejestru, oświadczenie podpisane przez właściciela prawa lub jego pełnomocnika o zgodzie na zrzeczenie się jest wystarczającym dowodem jej zgody. W przypadku gdy licencja jest zarejestrowana, zrzeczenie się rejestrowane jest trzy miesiące po tym jak właściciel wspólnotowego znaku towarowego zapewnił Urząd, że powiadomił on licencjobiorcę o swoim zamiarze zrzeczenia się. Jeżeli właściciel udowodni Urzędowi przed upływem tego terminu, że licencjobiorca wyraził zgodę, zrzeczenie się rejestruje się niezwłocznie.

3. Jeżeli warunki regulujące zrzeczenie się nie są spełnione, Urząd powiadamia składającego oświadczenie o brakach. Jeśli nie usunięto braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odmawia wpisania zrzeczenia się do rejestru.

TYTUŁ VII

STWIERDZENIE WYGAŚNIĘCIA I UNIEWAŻNIENIE

Zasada 37

Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie

Wniosek do Urzędu o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie na podstawie art. 55 rozporządzenia zawiera:

a) w przypadku rejestracji, w odniesieniu do której wnioskuje się o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie;

   i) numer rejestracji wspólnotowego znaku towarowego, w odniesieniu do którego wnioskuje się o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie;

   ii) nazwę (nazwisko) i adres właściciela wspólnotowego znaku towarowego, w odniesieniu do którego wnioskuje się o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie;

   iii) wykaz zarejestrowanych towarów i usług, w odniesieniu do których wnioskuje się o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie;

b) w przypadku podstaw, na których oparty jest wniosek:

   i) w przypadku wniosku na podstawie art. 50 lub 51 rozporządzenia, oświadczenie określające podstawy, na których oparty jest wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie;

   ii) w przypadku wniosku na podstawie art. 52 ust. 1 rozporządzenia, dane szczegółowe prawa, na którym oparty jest wniosek o unieważnienie oraz, gdzie konieczne, dane szczegółowe wskazujące, że wnioskodawca jest uprawniony do powoływania się na wcześniejsze prawo jako podstawę unieważnienia;

   iii) w przypadku wniosku na podstawie art. 52 ust. 2 rozporządzenia, dane szczegółowe prawa, na którym oparty jest wniosek o unieważnienie, oraz dane szczegółowe wskazujące, że wnioskodawca jest właścicielem wcześniejszego prawa zgodnie z art. 52 ust. 2 rozporządzenia lub że jest on uprawniony na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego do dochodzenia tego prawa;

   iv) wskazanie stanu faktycznego, dowodów i argumentów przedstawionych na poparcie tych podstaw;

c) w przypadku wnioskodawcy:

   i) jego nazwę (nazwisko) i adres zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

   ii) jeżeli wnioskodawca wyznaczył pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e).

Zasada 38

Języki używane w postępowaniach w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia

1. W przypadku gdy wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie nie został złożony w języku zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, jeżeli ten język jest jednym z języków Urzędu, ani w drugim języku wyznaczonym podczas dokonywania zgłoszenia, wnioskujący o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie przedstawia tłumaczenie jego wniosku w jednym z tych dwóch języków w terminie jednego miesiąca, licząc od daty złożenia wniosku.

2. W przypadku gdy dowody na poparcie wniosku nie zostały przedstawione w języku postępowania o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie, wnioskodawca przedstawia tłumaczenie

dowodów w tym języku w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty przedstawienia dowodów.

3. W przypadku gdy wnioskujący o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie, lub właściciel wspólnotowego znaku towarowego powiadomią Urząd, przed upływem terminu dwóch miesięcy od daty otrzymania przez właściciela wspólnotowego znaku towarowego zawiadomienia określonego w zasadzie 40 ust. 1, że zgadzają się co do używania innego języka postępowania na podstawie art. 115 ust. 7 rozporządzenia, a wnioskodawca, jeżeli wniosek nie został złożony w tym języku, przedstawi tłumaczenie w tym języku w terminie dwóch miesięcy od wyznaczonej daty.

Zasada 39

Odrzucenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie z powodu niedopuszczalności

1. Jeżeli Urząd stwierdza, że wniosek nie odpowiada przepisom art. 55 rozporządzenia, zasadzie 37 lub każdemu innemu przepisowi rozporządzenia lub niniejszych zasad, powiadamia o tym wnioskodawcę i wzywa go do usunięcia stwierdzonych braków w terminie, który może wyznaczyć. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem wyznaczonego terminu, Urząd odrzuca wniosek z powodu niedopuszczalności.

2. W przypadku gdy Urząd stwierdza, że wymagane opłaty nie zostały uiszczone, powiadamia o tym odpowiednio wnioskodawcę i powiadamia go, że wniosek zostanie uznany za złożony dopiero po tym uiszczeniu wymaganych opłaty w terminie wyznaczonym przez Urząd. Jeżeli przewidziane opłaty zostaną uiszczone po upływie terminu określonego przez Urząd, zwraca się je wnioskodawcy.

3. Każda decyzja o odrzuceniu wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie na mocy ust. 1 przekazywana jest wnioskodawcy. Jeżeli wniosek został uznany za niewniesiony na podstawie ust. 2, powiadamia się o tym wnioskodawcę.

Zasada 40

Rozpatrywanie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie

1. Jeżeli Urząd nie odrzuca wniosku zgodnie z zasadą 39, powiadamia on o takim wniosku właściciela wspólnotowego znaku towarowego i wzywa go do przedstawienia swoich uwag w terminie, który może wyznaczyć.

2. Jeżeli właściciel wspólnotowego znaku towarowego nie przedstawia żadnych uwag, Urząd może orzekać w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia na podstawie dowodów, jakimi dysponuje.

3. Urząd powiadamia wnioskodawcę o każdej uwadze właściciela wspólnotowego znaku towarowego i wzywa go, jeżeli uważa to za konieczne, do przedstawienia odpowiedzi w terminie określonym przez Urząd.

4. Wszystkie powiadomienia na mocy art. 56 ust. 1 rozporządzenia, oraz wszystkie uwagi, które do nich się odnoszą, wysyła się do zainteresowanych stron.

5. Jeżeli, na mocy art. 56 ust. 2 lub 3 rozporządzenia, wnioskodawca musi przedstawić dowód używania znaku lub istnienia usprawiedliwionych powodów nieużywania znaku, stosuje się zasadę 22 *mutatis mutandis*.

Zasada 41

Wielokrotne wnioski o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie

1. Jeżeli zostało wniesionych kilka wniosków o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie tego samego wspólnotowego znaku towarowego, Urząd może rozpatrzyć je w połączonym postępowaniu. Urząd może następnie zrezygnować z rozpatrywania ich w ten sposób.

2. Zasada 21 ust. 2, 3 oraz 4 stosuje się *mutatis mutandis*.

TYTUŁ VIII

WSPÓLNOTOWE ZNAKI WSPÓLNE

Zasada 42

Zastosowanie przepisów

Z zastrzeżeniem zasady 43 przepisy niniejszych zasad stosuje się do wspólnotowych znaków wspólnych.

Zasada 43

Regulaminy dotyczące wspólnotowych znaków wspólnych

1. W przypadku gdy zgłoszenie wspólnego wspólnotowego znaku towarowego nie zawiera regulaminu jego używania na podstawie art. 65 rozporządzenia, regulamin przekazuje się Urzędowi w terminie dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia.

2. Regulaminy używania wspólnotowych znaków wspólnych określają:

a) nazwę (nazwisko) zgłaszającego i adres jego siedziby;

b) cel stowarzyszenia lub cel, dla którego osoba prawna prawa publicznego została stworzona;

c) organy uprawnione do reprezentowania stowarzyszenia lub wspomnianej osoby prawnej;

d) warunki członkostwa;

e) osoby uprawnione do używania znaku;

f) gdzie stosowne, zasady regulujące używanie znaku, włącznie z sankcjami;

g) gdzie stosowne, upoważnienie określone w art. 65 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia.

TYTUŁ IX

ZMIANA

Zasada 44

Wniosek o zmianę

1. Wniosek o zmianę zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego na krajowy znak towarowy na podstawie art. 108 rozporządzenia zawiera:

a) nazwę (nazwisko) i adres wnioskującego o zmianę zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

b) w przypadku gdy wnioskodawca wyznaczył pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

c) numer akt zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub numer rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;

d) datę dokonania zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub wspólnotowego znaku towarowego i, gdy ma to zastosowanie, dane szczegółowe zastrzeżenia pierwszeństwa zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub wspólnotowego znaku towarowego na podstawie art. 30 i 33 rozporządzenia oraz dane szczegółowe zastrzeżenia zasady starszeństwa na podstawie art. 34 i 35 rozporządzenia;

e) przedstawienie znaku takie jak zawarte w zgłoszeniu lub zarejestrowane;

f) wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, w odniesieniu do których wnosi się o zmianę;

g) w przypadku gdy wniosek nie dotyczy wszystkich towarów i usług, dla których dokonano zgłoszenia lub dla których znak jest zarejestrowany, wykaz towarów i usług, dla których wnioskuje się o zmianę oraz w przypadku gdy zmiana dotyczy więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, i gdy wykaz towarów i usług nie jest jednakowy dla wszystkich Państw Członkowskich, wykaz towarów i usług odpowiadający każdemu Państwu Członkowskiemu;

h) w przypadku gdy wnioskuje się o zmianę na podstawie art. 108 ust. 4 rozporządzenia, wskazanie tego dotyczące;

i) w przypadku gdy wnioskuje się o zmianę na podstawie art. 108 ust. 5 rozporządzenia w następstwie wycofania wniosku o rejestrację, wskazanie tego dotyczące oraz datę wycofania wniosku o rejestrację;

j) w przypadku gdy wnioskuje się o zmianę na podstawie art. 108 ust. 5 rozporządzenia w następstwie nieudanego przedłużenia rejestracji, wzmiankę tego dotyczącą oraz datę, z którą upłynął okres ochrony; termin trzech miesięcy przewidziany w art. 108 ust. 5 rozporządzenia zaczyna biec następnego dnia po ostatnim dniu, w którym wniosek o przedłużenie może być wniesiony na podstawie art. 47 ust. 3 rozporządzenia;

k) w przypadku gdy wnioskuje się o zmianę na podstawie art. 108 ust. 6 rozporządzenia, wzmiankę tego dotyczącą, datę, z którą orzeczenie sądu krajowego stało się prawomocne oraz egzemplarz tego orzeczenia.

2. W przypadku gdy na podstawie ust. 1 lit. k) wymaga się egzemplarza orzeczenia sądu krajowego, może być on przedstawiony w języku, w którym orzeczenie zostało wydane.

Zasada 45

Rozpatrywanie wniosku o zmianę

1. W przypadku gdy wniosek o zmianę nie spełnia warunków określonych w art. 108 ust. 1 rozporządzenia lub nie został wniesiony w przewidywanym terminie trzech miesięcy, Urząd odrzuca wniosek.

2. W przypadku gdy opłata za zmianę nie została uiszczona odpowiednio w terminie trzech miesięcy, Urząd powiadamia wnioskodawcę, że wniosek o zmianę uważa się za niewniesiony.

3. W przypadku gdy pozostałe warunki regulujące zmianę przewidziane w zasadzie 44 i w innych zasadach regulujących te wnioski nie są spełnione, Urząd powiadamia o tym wnioskodawcę i wzywa go do usunięcia braków w wyznaczonym przez Urząd terminie. Jeżeli braki nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, Urząd odrzuca wniosek o zmianę.

Zasada 46

Publikacja wniosku o zmianę

1. W przypadku gdy wniosek o zmianę odnosi się do zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, które zostało już opublikowane w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych na podstawie art. 40 rozporządzenia lub w przypadku gdy wniosek odnosi się do wspólnotowego znaku towarowego, wniosek o zmianę publikuje się w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych.

2. Publikacja wniosku o zmianę zawiera:

a) numer akt lub numer rejestracji znaku towarowego, w odniesieniu do którego wnioskuje się o zmianę;

b) odniesienie do wcześniejszej publikacji zgłoszenia lub rejestracji w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych;

c) wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, w odniesieniu do których wnioskuje się o zmianę;

d) w przypadku gdy wniosek nie odnosi się do wszystkich towarów i usług, dla których dokonano zgłoszenia, lub dla których znak towarowy jest zarejestrowany, wykaz towarów i usług, dla których wnioskuje się o zmianę;

e) w przypadku gdy wnioskuje się o zmianę w odniesieniu do więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, a wykaz towarów i usług nie jest taki sam dla wszystkich Państw Członkowskich, wykaz towarów i usług w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego;

f) datę wniosku o zmianę.

Zasada 47

Przekazanie centralnym urzędom zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich

W przypadku gdy wniosek o zmianę spełnia warunki rozporządzenia i niniejszych zasad, Urząd niezwłocznie przekazuje wniosek centralnym urzędom zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich, które są w nim określone, łącznie z Urzędem Znaków Towarowych krajów Beneluksu. Urząd powiadamia wnioskodawcę o dacie przekazania jego wniosku o zmianę.

TYTUŁ X

ODWOŁANIA

Zasada 48

Treść odwołania

1. Odwołanie zawiera:

a) nazwę (nazwisko) i adres skarżącego zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

b) jeżeli skarżący wyznaczył pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

c) oświadczenie określające zaskarżaną decyzję i wskazujące w jakim stopniu ta decyzja powinna być zmieniona lub uchylona.

2. Odwołanie wnosi się w języku, w którym decyzja będąca przedmiotem odwołania została wydana.

Zasada 49

Odrzucenie odwołania z powodu niedopuszczalności

1. Jeżeli odwołanie nie jest zgodne z art. 57, 58 oraz 59 rozporządzenia i zasadą 48 ust. 1 lit. c), Izba Odwoławcza odrzuca je z powodu niedopuszczalności, chyba że braki zostaną usunięte przed upływem odpowiedniego terminu ustanowionego w art. 59 rozporządzenia.

2. Jeżeli Izba Odwoławcza stwierdzi, że odwołanie nie spełnia innych przepisów rozporządzenia lub innych przepisów niniejszych zasad, w szczególności zasady 48 ust. 1 lit. a) i b), powiadamia odpowiednio skarżącego i wzywa go do usunięcia stwierdzonych braków w terminie, który może wyznaczyć. Jeżeli odwołanie nie zostanie poprawione w określonym terminie, Izba Odwoławcza odrzuca je z powodu niedopuszczalności.

3. Jeżeli opłata za odwołanie została uiszczona po upływie terminu wniesienia odwołania na podstawie art. 59 rozporządzenia, odwołanie uważa się za niewniesione, a opłatę za odwołanie zwraca się skarżącemu.

Zasada 50

Rozpatrywanie odwołania

1. Jeżeli nie postanowiono inaczej, przepisy odnoszące się do postępowania przed instancją, która wydała decyzję, od której wnosi się odwołanie, stosuje się *mutatis mutandis* do postępowania odwoławczego.

2. Orzeczenie Izby Odwoławczej zawiera:

a) oświadczenie, że zostało wydane przez Izbę;

b) datę wydania orzeczenia;

c) nazwiska przewodniczącego oraz pozostałych członków Izby Odwoławczej, którzy uczestniczyli w postępowaniu;

d) nazwisko właściwego sekretarza;

e) nazwiska (nazwy) stron i ich pełnomocników;

f) wykaz spraw, których ma dotyczyć orzeczenie;

g) zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego;

h) powody;

i) rozstrzygnięcie Izby Odwoławczej, w miarę potrzeby łącznie z decyzją w sprawie kosztów.

3. Orzeczenie podpisuje przewodniczący oraz pozostali członkowie Izby Odwoławczej, a także sekretarz Izby Odwoławczej.

Zasada 51

Zwrot opłat za odwołania

Zwrot opłat za odwołania zarządza się w przypadku badania wstępnego lub w przypadku gdy Izba Odwoławcza uważa odwołanie za dopuszczalne, jeżeli taki zwrot jest słuszny z powodu istotnego naruszenia zasad postępowania. W przypadku badania wstępnego zwrot zarządza instancja, której decyzja została podważona, a w pozostałych przypadkach Izba Odwoławcza.

TYTUŁ XI

PRZEPISY OGÓLNE

Część A

Decyzje oraz powiadomienia Urzędu

Zasada 52

Forma decyzji

1. Decyzje Urzędu mają formę pisemną i określają powody, na których są oparte. W przypadku postępowania ustnego przed Urzędem, decyzje mogą być ogłaszane ustnie. Następnie stronom przekazuje się decyzję na piśmie.

2. Do decyzji Urzędu, które dopuszczają możliwość odwołania, dołącza się pisemną informację wskazującą, że odwołanie wnosi się w Urzędzie w formie pisemnej w terminie dwóch miesięcy od daty zawiadomienia o decyzji dopuszczającej możliwość odwołania. Informacja obejmuje także wskazania mające zwrócić uwagę stron na przepisy ustanowione w art. 57, 58 oraz 59 rozporządzenia. Strony nie mogą powoływać się na zaniechanie zawiadomienia o dostępności postępowania.

Zasada 53

Poprawianie błędów w decyzjach

W decyzjach Urzędu można poprawić tylko błędy językowe, błędy maszynowe oraz oczywiste pomyłki. Są one poprawiane z urzędu lub na wniosek jednej z zainteresowanych stron przez instancję, która wydała decyzję.

Zasada 54

Zawiadomienie o utracie praw

1. Jeżeli Urząd stwierdza, że utrata jakichkolwiek prawa wynika z rozporządzenia lub niniejszych zasad bez podejmowania jakiejkolwiek decyzji, powiadamia o tym osobę zainteresowaną zgodnie z art. 77 rozporządzenia, zwracając jej uwagę na brzmienie ust. 2 niniejszej zasady.

2. Jeżeli osoba zainteresowana uważa, że ustalenia Urzędu są niewłaściwe, może ona, w terminie dwóch miesięcy od przekazania powiadomienia określonego w ust. 1, wnioskować o decyzję Urzędu w tej sprawie. Taką decyzję wydaje się tylko w przypadku gdy Urząd nie zgadza się z osobą wnioskującą o decyzję; w przeciwnym przypadku Urząd poprawia swoje ustalenia i powiadamia o tym osobę wnioskującą o decyzję.

Zasada 55

Podpis, nazwisko i pieczęć

1. Każda decyzja, powiadomienie lub zawiadomienie Urzędu wskazuje instancję lub wydział Urzędu oraz nazwisko lub nazwiska odpowiedzialnych urzędników. Opatrzona jest podpisem urzędnika lub urzędników, lub zamiast podpisu, pieczęcią Urzędu, wydrukowaną lub przyłożoną.

2. Prezes Urzędu może jednakże dopuścić użycie innych środków określających instancję lub wydział Urzędu, oraz nazwiska odpowiedzialnych urzędników, lub użycie określenia innego niż pieczęć, jeżeli decyzje, powiadomienia lub zawiadomienia przekazywane są faksem lub innym technicznym środkiem komunikacji.

Część B

Postępowanie ustne i zbieranie dowodów

Zasada 56

Wezwania do postępowania ustnego

1. Strony wzywa się do postępowania ustnego przewidzianego w art. 75 rozporządzenia i zwraca się ich uwagę na ust. 3 niniejszej zasady. Wezwanie to zawiera co najmniej miesięczny termin stawienia się, chyba że strony zgadzają się na krótszy termin.

2. Wydając wezwanie, Urząd zwraca także uwagę stron na punkty, które muszą, jego zdaniem, być rozpatrzone, w celu wydania orzeczenia.

3. Jeżeli jedna ze stron należycie wezwana do postępowania ustnego przed Urzędem nie stawia się, postępowanie może być prowadzone pod jej nieobecność.

Zasada 57

Zbieranie dowodów przez Urząd

1. W przypadku gdy Urząd uznaje za niezbędne przesłuchanie stron, świadków lub biegłych, lub przeprowadzenie kontroli, podejmuje on w tym celu decyzję, która przedstawia środki, przy pomocy który zamierza on zebrać dowody, odpowiedni stan faktyczny do udowodnienia oraz datę, godzinę i miejsce przesłuchań lub kontroli. Jeżeli jedna ze stron wnioskuje o przesłuchanie świadków i biegłych, decyzja Urzędu ustala termin, w którym strona ta musi zawiadomić Urząd o nazwiskach i adresach świadków i biegłych, co do których życzy sobie ona przesłuchania.

2. Termin stawienia się wskazany w wezwaniu stron, świadków lub biegłych, jest nie krótszy niż miesiąc, chyba zgadzają się oni na krótszy termin. Wezwanie zawiera:

a) wyciąg z decyzji określonej w ust. 1, wskazujący w szczególności datę, godzinę oraz miejsce zarządzonego przesłuchania oraz przedstawiający stan faktyczny, co do którego strony, świadkowie i biegli mają być przesłuchiwani;

b) nazwiska stron w postępowaniu oraz szczegółowe dane praw, na które mogą się powołać świadkowie i biegli, na mocy przepisów zasady 59 ust. 2-5.

Zasada 58

Powoływanie biegłych

1. Urząd decyduje o formie, w jakiej składane są sprawozdania biegłych, których sam wyznaczył.

2. Warunki powołania biegłego zawierają:

a) dokładny opis jego zadania;

b) termin ustanowiony na przedstawienie sprawozdanie biegłego;

c) nazwy (nazwiska) stron postępowania;

d) szczegółowe dane roszczeń, na jakie może się powołać na mocy zasady 59 ust. 2-4.

3. Egzemplarz pisemnego sprawozdania wręcza się stronom.

4. Strony mogą wyłączyć biegłego na podstawie jego niekompetencji lub na jednej z podstaw wyłączenia eksperta lub członka Wydziału lub Izby Odwoławczej na podstawie art. 132 ust. 1 i 3 rozporządzenia. Odpowiednia instancja Urzędu orzeka o wyłączeniu.

Zasada 59

Koszty zbierania dowodów

1. Urząd może uzależnić zbieranie dowodów od złożenia w Urzędzie, przez stronę, która wnioskowała o zbieranie dowodów, depozytu, którego wysokość ustala się na podstawie oszacowania kosztów.

2. Świadkowie i biegli, którzy zostali wezwani przez Urząd i stawiają się przed nim, są uprawnieni do otrzymania zwrotu uzasadnionych kosztów przejazdu i pobytu. Zaliczka na te wydatki może być im przyznana przez Urząd. Zdanie pierwsze niniejszego ustępu stosuje się również do świadków i biegłych, którzy stawiają się przed Urzędem bez wcześniejszego wezwania i którzy przesłuchiwani są w charakterze świadków lub biegłych.

3. Świadkowie uprawnieni do zwrotu kosztów na mocy ust. 2, mają poza tym prawo do stosownego odszkodowania za utracony zarobek, a biegli mają prawo do wynagrodzenia za swoją pracę. Te płatności przekazywane są świadkom i biegłym po wypełnieniu ich obowiązków i zadań, jeżeli ci świadkowie i biegli zostali wezwani przez Urząd z jego własnej inicjatywy.

4. Sumy oraz zaliczki na koszty, płacone na podstawie ust. 1, 2 i 3, ustalane są przez Prezesa Urzędu i publikowane w Dzienniku Urzędowym Urzędu. Sumy obliczane są na tej samej podstawie co wynagrodzenia oraz pensje urzędników od stopnia A4 do A8, ustanowione przez regulamin pracowniczy urzędników Wspólnoty Europejskiej i jego załącznik VII.

5. Ostateczna odpowiedzialność do zapłacenia sum na podstawie ust. 1-4 należy do:

a) Urzędu, w przypadku gdy Urząd z własnej inicjatywy uznał za właściwe przesłuchanie świadków i biegłych;

lub

b) zainteresowanej strony, w przypadku gdy ta strona wnioskowała o przesłuchanie świadków i biegłych, z zastrzeżeniem decyzji dotyczącej podziału oraz ustalenia kosztów na podstawie art. 81 i 82 rozporządzenia oraz zasady 94. Strona zwraca Urzędowi wszystkie zapłacone w należytej formie zaliczki na poczet kosztów.

Zasada 60

Protokoły z postępowania ustnego i z dowodów

1. Sporządza się protokół z postępowania ustnego lub ze zbierania dowodów zawierający najważniejsze ustalenia postępowania ustnego lub zebranych dowodów, odpowiednich oświadczeń

stron, zeznania stron, świadków i biegłych, oraz wynik ewentu alnych kontroli.

2. Protokół z zeznania świadka, biegłego lub strony jest im odczytywany lub jest im przekazywany, aby mogli się z nim zapoznać. W protokole zapisuje się, że ta czynność została dokonana i że protokół został zatwierdzony przez osobę, która złożyła zeznania. W przypadku gdy osoba ta nie zatwierdza protokołu, zapisuje się jej sprzeciw.

3. Protokół podpisuje urzędnik, który go sporządził oraz urzędnik, który prowadził postępowanie ustne lub zbierał dowody.

4. Egzemplarz protokołu wręcza się stronom.

5. Urząd udostępnia stronom, na ich wniosek, stenogram zarejestrowanego postępowania ustnego w formie maszynopisu lub w każdej innej formie czytelnej dla urządzeń. Przekazanie określone w zdaniu pierwszym, podlega opłacie według kosztów poniesionych przez Urząd na sporządzenie takiego stenogramu. Suma do uiszczenia określana jest przez Prezesa Urzędu.

Część C

Zawiadomienia

Zasada 61

Przepisy ogólne dotyczące zawiadomień

1. W postępowaniu przed Urzędem wszelkie zawiadomienia dokonywane przez Urząd mają formę dokumentu oryginalnego, jego kopii uwierzytelnionej przez lub opatrzonej pieczęcią Urzędu, lub formę komputerowego wydruku opatrzonego pieczęcią. Kopie dokumentów pochodzących od stron nie wymagają takiego uwierzytelnienia.

2. Zawiadomienia dokonuje się:

a) pocztą zgodnie z zasadą 62;

b) przez doręczenie do rąk własnych zgodnie z zasadą 63;

c) przez złożenie w skrytce pocztowej w Urzędzie zgodnie z zasadą 64;

d) przez przesłanie faksem lub innym środkiem technicznym zgodnie z zasadą 65;

e) przez publiczne zawiadomienie zgodnie z zasadą 66.

Zasada 62

Zawiadomienie pocztą

1. O decyzjach, od których przysługuje odwołanie w określonym terminie, wezwaniach do stawienia się i innych dokumentach, określonych przez Prezesa Urzędu zawiadamia się listem poleconym z potwierdzeniem odbioru. O decyzjach i powiadomieniach, które nadają bieg innemu terminowi, zawiadamia się listem poleconym, chyba że Prezes Urzędu postanowi inaczej. Wszystkie pozostałe powiadomienia wysyła się zwykłym listem.

2. Zawiadomienia, których adresaci nie mają miejsca stałego zamieszkania, ani głównego miejsca prowadzenia działalności, ani siedziby na terytorium Wspólnoty i którzy nie wyznaczyli pełnomocnika zgodnie z art. 88 ust. 2 rozporządzenia, wysyła się przez nadanie dokumentów wymagających zawiadomienia zwykłym listem na ostatni adres adresata znany Urzędowi. Zawiadomienie uważa się za wykonane z chwilą wysłania go przez pocztę.

3. Jeżeli zawiadomienie wysłane jest listem poleconym z lub bez potwierdzenia odbioru, jest ono uważane za doręczone do właściwego adresata dziesiątego dnia po wysłaniu go pocztą, chyba że list nie doszedł do adresata, lub doszedł do niego dopiero w późniejszym terminie. W przypadku jakiegokolwiek sporu Urząd ma obowiązek udowodnienia, że list dotarł do miejsca przeznaczenia lub, w zależności od przypadku, ustalania daty jego doręczenia adresatowi.

4. Zawiadomienie listem poleconym z lub bez potwierdzenia odbioru uważa się za doręczone, nawet jeśli adresat odmówił przyjęcia listu.

5. W zakresie, w jakim zawiadomienie pocztą nie jest objęte ust. 1-4, stosuje się ustawodawstwo Państwa, na terytorium którego zawiadomienie zostało dokonane.

Zasada 63

Zawiadomienie przez doręczenie do rąk własnych

Zawiadomienie może zostać dokonane w lokalu Urzędu poprzez doręczenie dokumentu do rąk własnych adresata, który w momencie doręczenia potwierdza jego odbiór.

Zasada 64

Zawiadomienie poprzez włożenie do skrytki pocztowej w Urzędzie

Jeżeli adresat dysponuje skrytką pocztową w Urzędzie, zawiadomienie może być również doręczone adresatowi poprzez włożenie dokumentu do tej skrytki. Do akt zostaje dołączone

pisemne zawiadomienie o złożeniu zawiadomienia do skrytki. Datę złożenia oznacza się na dokumencie. Zawiadomienie uważane jest za doręczone piątego dnia następującego po złożeniu go do skrytki pocztowej w Urzędzie.

Zasada 65

Zawiadomienie faksem lub innym środkiem technicznym

1. Zawiadomienie faksem odbywa się poprzez przekazanie albo oryginału, albo kopii, jak przewidziano w zasadzie 61 ust. 1, dokumentu zawiadomienia. Warunki tego przekazania określa Prezes Urzędu.

2. Szczegóły zawiadomienia poprzez inne środki komunikacji określa Prezes Urzędu.

Zasada 66

Publiczne zawiadomienie

1. Jeżeli określenie adresu odbiorcy jest niemożliwe lub jeżeli zawiadomienie, zgodnie z zasadą 62 ust. 1 okazało się niemożliwe nawet po drugiej próbie ze strony Urzędu, zawiadomienia dokonuje się poprzez publiczne ogłoszenie, co najmniej w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych.

2. Prezes Urzędu określa warunki zawiadomienia publicznego oraz początek jednomiesięcznego terminu, z upływem którego dokument uważa się za doręczony.

Zasada 67

Zawiadomienie pełnomocników

1. Jeżeli wyznaczono pełnomocnika lub w przypadku gdy zgłaszający wymieniony na pierwszym miejscu we wspólnym zgłoszeniu uważany jest za wspólnego pełnomocnika na podstawie zasady 75 ust. 1, zawiadomienia kieruje się do wyznaczonego lub do wspólnego pełnomocnika.

2. Jeżeli wyznaczono kilku pełnomocników do reprezentowania tej samej zainteresowanej strony, zawiadomienie jednego z nich jest wystarczające, chyba że wskazany jest szczególny adres do doręczeń zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e).

3. Jeżeli kilka zainteresowanych stron wyznaczyło wspólnego pełnomocnika, wystarczające jest zawiadomienie wspólnego pełnomocnika w formie pojedynczego dokumentu.

Zasada 68

Nieprawidłowości w zawiadomieniu

W przypadku gdy dokument dotarł do adresata, a Urząd nie jest w stanie udowodnić, że nie został on należycie zawiadomiony lub jeżeli przepisy odnoszące się do jego zawiadomienia nie były przestrzegane, dokument uważa się za doręczony z datą ustaloną przez Urząd jako data otrzymania zawiadomienia.

Zasada 69

Zawiadomienia w przypadku kilku stron

Dokumenty pochodzące od stron, które zawierają wnioski co do istoty sprawy lub oświadczenia o wycofaniu takiego wniosku, doręcza się z urzędu innym stronom. Zawiadomienie to nie jest konieczne, jeśli wspomniany dokument nie zawiera żadnych nowych roszczeń i możliwe jest orzeczenie w sprawie.

Część D

Terminy

Zasada 70

Obliczanie terminów

1. Terminy ustanawia się w pełnych latach, miesiącach, tygodniach lub dniach.

2. Termin rozpoczyna bieg następnego dnia po dacie odpowiedniego zdarzenia, którym może być albo czynność procesowa, albo upływ innego terminu. Jeżeli nie postanowiono inaczej, w przypadku gdy czynność procesowa jest zawiadomieniem, odpowiednim zdarzeniem jest otrzymanie doręczanego dokumentu.

3. W przypadku gdy termin wyrażany jest jako jeden rok lub określona liczba lat, upływa on w odpowiednio kolejnym, roku, w miesiącu o tej samej nazwie oraz w dniu mającym tę samą datę, jak miesiąc i dzień, kiedy wspomniane zdarzenie miało miejsce. W przypadku gdy miesiąc nie ma dnia z tą samą datą, termin upływa ostatniego dnia tego miesiąca.

4. W przypadku gdy termin wyrażany jest jako jeden miesiąc lub określona liczba miesięcy, upływa on w odpowiednim kolejnym miesiącu, w dniu mającym tę samą datę jak dzień, kiedy wspomniane zdarzenie miało miejsce. W przypadku gdy dzień, w którym zdarzenie miało miejsce, jest ostatnim dniem miesiąca, lub odpowiedni miesiąc nie zawiera dnia mającego tę samą datę, termin upływa ostatniego dnia tego miesiąca.

5. W przypadku gdy termin wyrażany jest jako jeden tydzień lub określona liczba tygodni, upływa on w odpowiednim kolejnym tygodniu, w dniu o tej samej nazwie jak dzień, kiedy wspomniane zdarzenie miało miejsce.

Zasada 71

Czas trwania terminu

1. W przypadku gdy rozporządzenie lub niniejsze zasady przewidują wyznaczenie terminu przez Urząd, jeżeli zainteresowana strona ma miejsce stałego zamieszkania, główne miejsce prowadzenia działalności lub siedzibę we Wspólnocie, termin ten nie może być krótszy niż jeden miesiąc lub, jeżeli warunki te nie są spełnione, krótszy niż dwa miesiące, ani dłuższy niż sześć miesięcy. Jeżeli okoliczności to usprawiedliwiają, termin może zostać przedłużony przez Urząd na wniosek przedstawiony przez zainteresowaną stronę przed upływem wspomnianego terminu.

2. W przypadku gdy są dwie lub więcej stron postępowania Urząd może uzależnić przedłużenie terminu od zgody pozostałych stron.

Zasada 72

Upływ terminu w szczególnych przypadkach

1. Jeżeli termin upływa w dniu, w którym Urząd nie przyjmuje dokumentów lub w dniu, w którym zwykłe listy nie są dostarczane w miejscowości, w której Urząd ma swoją siedzibę, z przyczyn innych niż określone w ust. 2, termin przedłuża się do pierwszego dnia, w którym Urząd przyjmuje dokumenty oraz w którym dostarczane są zwykłe listy. Dni określone w zdaniu pierwszym ustala Prezes Urzędu przed rozpoczęciem każdego roku kalendarzowego.

2. Jeżeli termin upływa w dniu, w którym ma miejsce powszechna przerwa w doręczaniu poczty w Państwie Członkowskim lub między Państwem Członkowskim i Urzędem lub w dniu kiedy ma miejsce zakłócenie wynikające z tej przerwy, termin przedłuża się do pierwszego dnia następującego po końcu tego okresu przerwy lub zakłócenia dla stron, które mają swoje miejsce zamieszkania lub swoją siedzibę statutową w tym Państwie Członkowskim, lub którzy wyznaczyli pełnomocników mających swoje miejsce prowadzenia działalności w tym Państwie Członkowskim. W przypadku gdy to Państwo Członkowskie jest Państwem, w którym Urząd ma swoją siedzibę, niniejszy przepis stosuje się do wszystkich stron. Czas trwania wyżej wymienionego okresu ustala Prezes Urzędu.

3. Ustęp 1 i 2 stosuje się *mutatis mutandis* do terminów przewidzianych w rozporządzeniu lub w niniejszych zasadach w przypadku czynności przed właściwymi władzami w rozumieniu art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia.

4. W przypadku opóźnienia, w następstwie nadzwyczajnych zdarzeń, takich jak klęska żywiołowa lub strajk, które przerywają lub zakłócają normalne działanie Urzędu w ten sposób, że powiadomienia stron przez Urząd dotyczące upływu terminów są opóźnione, czynności, które mają być dokonane w tych terminach, mogą być skutecznie dokonane w terminie jednego miesiąca, licząc od daty doręczenia tych opóźnionych powiadomień. Początek i koniec przerwy i zakłócenia ustala Prezes Urzędu.

Część E

Przerwanie postępowania

Zasada 73

Przerwanie postępowania

1. Postępowanie przed Urzędem przerywa się:

a) w przypadku śmierci lub braku zdolności do czynności prawnych zgłaszającego lub właściciela wspólnotowego znaku towarowego, lub osoby uprawnionej na mocy ustawodawstwa krajowego do działania w jego imieniu. W zakresie, w jakim powyższe okoliczności nie wpływają na uprawnienia pełnomocnika wyznaczonego na mocy art. 89 rozporządzenia postępowanie przerywa się jedynie na wniosek takiego pełnomocnika;

b) w przypadku gdy zgłaszający lub właściciel wspólnotowego znaku towarowego napotyka na przeszkody prawne dla kontynuowania postępowania przed Urzędem z powodu powództwa wniesionego w sprawie jego własności;

c) w przypadku śmierci lub braku zdolności do czynności prawnych pełnomocnika zgłaszającego lub właściciela wspólnotowego znaku towarowego, lub jeżeli pełnomocnik napotyka na przeszkody prawne dla kontynuowania postępowania przed Urzędem z powodu powództwa wniesionego w sprawie jego własności.

2. Jeżeli w przypadkach określonych w ust. 1 lit. a) i b) Urząd został powiadomiony o tożsamości osoby uprawnionej do kontynuowania postępowania przed Urzędem, Urząd powiadamia tę osobę i wszystkie zainteresowane strony trzecie o wznowieniu postępowania od daty, którą określa Urząd.

3. W przypadku określonym w ust. 1 lit. c), postępowanie wznawia się, jeżeli Urząd zostanie powiadomiony o wyznaczeniu nowego pełnomocnika zgłaszającego lub jeżeli Urząd zawiadomił pozostałe strony o wyznaczeniu nowego pełnomocnika właściciela wspólnotowego znaku towarowego. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od początku przerwania postępowania Urząd nie został powiadomiony o wyznaczeniu nowego pełnomocnika, powiadamia zgłaszającego lub właściciela wspólnotowego znaku towarowego, że:

a) w przypadku gdy stosuje się art. 88 ust. 2 rozporządzenia, zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego uważa się za wycofane, jeżeli powiadomienie nie zostanie dokonane w terminie dwóch miesięcy, które następują po tym powiadomieniu, lub

b) w przypadku gdy nie mają zastosowania przepisy art. 88 ust. 2 rozporządzenia, postępowanie wznawia się w obecności

zgłaszającego lub właściciela wspólnotowego znaku towarowego od daty tego powiadomienia.

4. Terminy inne niż terminy uiszczenia opłat za przedłużenie, biegnące względem zgłaszającego lub właściciela wspólnotowego znaku towarowego z datą przerwania postępowania, zaczynają ponownie biec licząc od dnia wznowienia postępowania.

Część F

Odstąpienie od egzekucji należności

Zasada 74

Odstąpienie od egzekucji należności

Prezes Urzędu może odstąpić od postępowania egzekucyjnego w celu pobranie każdej należnej kwoty, w przypadku gdy suma, która ma być odzyskana jest minimalna lub jeśli pobranie należności jest zbyt niepewne.

Część G

Pełnomocnictwo

Zasada 75

Wyznaczenie wspólnego pełnomocnika

1. Jeżeli jest kilku zgłaszających, a zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nie określa wspólnego pełnomocnika, zgłaszający wymieniony na pierwszym miejscu w zgłoszeniu uważany jest za wspólnego pełnomocnika. Jednakże jeżeli jeden ze zgłaszających podlega obowiązkowi wyznaczenia zawodowego pełnomocnika, pełnomocnik ten uważany jest za wspólnego pełnomocnika, chyba że zgłaszający wymieniony na pierwszym miejscu sam już wyznaczył zawodowego pełnomocnika. Przepisy te stosuje się *mutatis mutandis* do stron trzecich działających wspólnie w celu wniesienia sprzeciwu lub w celu wniesienia wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie oraz do współwłaścicieli wspólnotowego znaku towarowego.

2. Jeżeli w trakcie postępowania następuje przeniesienie na rzecz więcej niż jednej osoby i jeżeli te osoby nie wyznaczyły wspólnego pełnomocnika, stosuje się ust. 1. Jeżeli wspomniany ustęp nie może mieć zastosowania, Urząd wzywa te osoby do wyznaczenia wspólnego pełnomocnika w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli wezwanie to pozostaje bez odpowiedzi, Urząd sam wyznacza wspólnego pełnomocnika.

Zasada 76

Udzielenie pełnomocnictwa

1. Pełnomocnicy przed Urzędem składają w nim podpisane pełnomocnictwo, które włącza się do akt. Pełnomocnictwa udziela się w odniesieniu do jednego lub kilku zgłoszeń lub do jednego lub kilku zarejestrowanych znaków towarowych.

2. Można złożyć ogólne pełnomocnictwo uprawniające pełnomocnika do wykonywania wszystkich czynności dotyczących znaku towarowego na rachunek strony udzielającej pełnomocnictwa.

3. Pełnomocnictwo może być złożone w jednym z języków Urzędu oraz w języku postępowania, jeśli ten język nie jest jednym z języków Urzędu.

4. Jeżeli Urząd powiadamia się o wyznaczeniu pełnomocnika, pełnomocnictwo składa się w terminie wyznaczonym przez Urząd. Jeżeli pełnomocnictwo nie zostanie złożone w tym terminie, postępowanie odbywa się wobec osoby reprezentowanej. Działania dokonane przez pełnomocnika, z wyjątkiem dokonania zgłoszenia, uważa się za niebyłe, jeśli osoba reprezentowana ich nie potwierdza. Niniejszy przepis nie wpływa na zastosowanie art. 88 ust. 2 rozporządzenia.

5. Ustęp 1, 2 i 3 stosuje się *mutatis mutandis* do odwołania pełnomocnictwa.

6. Każdy pełnomocnik, którego pełnomocnictwo ustało, jest uważany za pełnomocnika dopóki Urząd nie zostanie powiadomiony o wygaśnięciu jego pełnomocnictwa.

7. Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień pełnomocnictwa, pełnomocnictwo nie wygasa wobec Urzędu wraz ze śmiercią osoby reprezentowanej.

8. Jeżeli strona wyznacza kilku pełnomocników, mogą oni, bez względu na odmienne postanowienia ich pełnomocnictw, działać albo wspólnie, albo oddzielnie.

9. Wyznaczenie stowarzyszenia pełnomocników uważa się za udzielenie pełnomocnictwa każdemu pełnomocnikowi, który może udowodnić, że wykonuje swoją działalność w tym stowarzyszeniu.

Zasada 77

Pełnomocnictwo

Każde zawiadomienie lub inne powiadomienie przez Urząd należycie upoważnionego pełnomocnika ma ten sam skutek, jak dokonane w stosunku do osoby reprezentowanej. Każde powiadomienie przekazane do Urzędu przez należycie upoważnionego pełnomocnika ma ten sam skutek, jak przekazane przez osobę reprezentowaną.

Zasada 78

Zmiana listy zawodowych pełnomocników

1. Wpis zawodowego pełnomocnika na listę zawodowych pełnomocników określoną w art. 89 rozporządzenia skreśla się na jego wniosek.

2. Wpis zawodowego pełnomocnika skreśla się z mocy prawa:

a) w przypadku śmierci lub braku zdolności do czynności prawnych zawodowego pełnomocnika;

b) w przypadku gdy zawodowy pełnomocnik nie posiada już obywatelstwa Państwa Członkowskiego, chyba że Prezes Urzędu udzielił wyłączenia na mocy art. 89 ust. 4 lit. b) rozporządzenia;

c) w przypadku gdy zawodowy pełnomocnik nie posiada już miejsca prowadzenie działalności lub zatrudnienia we Wspólnocie;

d) w przypadku gdy pełnomocnik zawodowy nie posiada już uprawnienia w rozumieniu art. 89 ust. 2 lit. c) zdanie pierwsze rozporządzenia.

3. Urząd zawiesza z własnej inicjatywy wpis zawodowego pełnomocnika, którego uprawnienie do reprezentowania osób fizycznych lub prawnych przed centralnym urzędem zajmującym się ochroną własności przemysłowej Państwa Członkowskiego określone w art. 89 ust. 2 lit. c) jest zawieszone.

4. Osoba, której wpis skreślono na wniosek na podstawie art. 89 ust. 3 rozporządzenia, może być przywrócona na listę zawodowych pełnomocników, jeżeli nie istnieją już powody skreślenia.

5. Urząd Znaków Towarowych krajów Beneluksu oraz centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej Państw Członkowskich powiadamiają niezwłocznie Urząd o każdym zdarzeniu określonym w ust. 2 i 3, o których się dowiedzą.

6. Każda zmiana listy zawodowych pełnomocników publikowana jest w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

Część H

Powiadomienia pisemne oraz formularze

Zasada 79

Powiadamianie w formie pisemnej lub innymi środkami

Wnioski o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego, oraz pozostałe wnioski przewidziane w rozporządzeniu, a także wszystkie inne powiadomienia skierowane do Urzędu, przekazywane są w następujący sposób:

a) poprzez przekazanie Urzędowi podpisanego oryginału odpowiedniego dokumentu drogą pocztową, w drodze doręczenia osobistego lub w każdy inny sposób; załączniki do dokumentów dostarczonych nie muszą być podpisane;

b) poprzez przekazanie podpisanego oryginału faksem zgodnie z zasadą 80;

c) teleksem lub telegramem zgodnie z zasadą 81;

d) poprzez przekazanie treści powiadomienia środkami elektronicznymi zgodnie z zasadą 82.

Zasada 80

Powiadomienie faksem

1. W przypadku gdy wniosek o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego przekazuje się do Urzędu faksem oraz jeśli wniosek zawiera przedstawienie znaku na podstawie zasady 3 ust. 2, które nie spełnia wymagań wspomnianej zasady, wymaganą liczbę egzemplarzy oryginalnego przedstawienia znaku przekazuje się do Urzędu zgodnie z zasadą 79 lit. a). W przypadku gdy przedstawienia znaku zostaną doręczone do Urzędu w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania faksu przez Urząd, wniosek uważany jest za doręczony do Urzędu z datą otrzymania faksu przez Urząd. W przypadku gdy przedstawienia zostaną doręczone do Urzędu po upływie tego terminu i przedstawienie jest niezbędne do nadania daty dokonania zgłoszenia, wniosek uważa się za doręczony do Urzędu z datą, z jaką Urząd otrzymał przedstawienia.

2. W przypadku gdy powiadomienie otrzymane faksem jest niekompletne lub nieczytelne lub w przypadku gdy Urząd ma poważne wątpliwości co do dokładności przekazanych danych, Urząd powiadamia o tym nadawcę i wzywa go, w terminie który mu wyznacza, do ponownego przekazania oryginału faksem lub przekazania oryginału zgodnie z zasadą 79 lit. a). W przypadku gdy to wymaganie jest spełnione w wyznaczonym terminie, data doręczenia nowego przekazu lub oryginału uważana jest za datę otrzymania pierwotnego powiadomienia pod warunkiem że w przypadku gdy brak dotyczy nadania daty wniesienia wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego, stosuje się przepisy, którym podlega data dokonania zgłoszenia. W przypadku gdy to wymaganie nie jest spełnione w określonym terminie, powiadomienie uważa się za nieotrzymane.

3. Każde powiadomienie przekazane do Urzędu faksem jest uważane za należycie podpisane, jeżeli podpis widoczny jest na dokumencie wydrukowanym przez faks.

4. Prezes Urzędu może określić dodatkowe wymagania dla powiadamiania faksem, takie jak używany sprzęt, szczegółowy techniczne powiadomienia oraz metody identyfikacji wysyłającego.

Zasada 81

Powiadomienia teleksem lub telegramem

1. W przypadku gdy wniosek o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego przekazywany jest do Urzędu teleksem lub telegramem i jeżeli wniosek ten zawiera przedstawienie znaku na podstawie zasady 3 ust. 2, zasadę 80 ust. 1 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. W przypadku gdy powiadamia się teleksem lub telegramem stosuje się zasadę 80 ust. 2 *mutatis mutandis*.

3. W przypadku gdy powiadamia się teleksem lub telegramem, wskazanie nazwiska wysyłającego uważa się za równoważne podpisowi.

Zasada 82

Przekazanie środkami elektronicznymi

1. W przypadku gdy wniosek o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego przekazywany jest środkami elektronicznymi i jeżeli wniosek ten zawiera przedstawienie znaku na podstawie zasady 3 ust. 2, zasadę 80 ust. 1 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. W przypadku gdy powiadamia się środkami elektronicznymi stosuje się zasadę 80 ust. 2 *mutatis mutandis*.

3. W przypadku gdy powiadamia się Urząd środkami elektronicznymi, wskazanie nazwiska wysyłającego uważa się za równoważne podpisowi.

4. Prezes Urzędu ustala warunki powiadamiania środkami elektronicznymi dotyczące w szczególności używanego sprzętu, szczegółów technicznych przekazu oraz metod identyfikacji wysyłającego.

Zasada 83

Formularze

1. Urząd udostępnia bezpłatnie formularze w celu:

a) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego;

b) wniesienia sprzeciwu wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;

c) wniesienia wniosku o zmianę zgłoszenia lub rejestracji, lub o sprostowanie nazwy (nazwiska), adresu, pomyłek i błędów;

d) wniesienia wniosku o rejestrację przeniesienia oraz formularz oświadczenia o przeniesieniu i dokument przeniesienia przewidziany w zasadzie 31 ust. 5;

e) wniesienia wniosku o rejestrację licencji;

f) wniesienia wniosku o przedłużenie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;

g) wniesienia wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego;

h) wniesienia wniosku o przywrócenie do stanu poprzedniego;

i) odwołania się od decyzji Urzędu;

j) wyznaczenia pełnomocnika w formie udzielenia szczególnego pełnomocnictwa lub pełnomocnictwa ogólnego.

2. Urząd może udostępnić bezpłatnie inne formularze.

3. Urząd udostępnia formularze określone w ust. 1 i 2 we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.

4. Urząd udostępnia bezpłatnie formularze Urzędowi Znaków Towarowych krajów Beneluksu oraz centralnym urzędom zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich.

5. Urząd może także udostępnić formularze w formie czytelnej dla urządzeń.

6. Strony postępowania przed Urzędem korzystają z formularzy udostępnionych przez Urząd lub kopii tych formularzy, lub formularzy przedstawiających taką samą treść i formę co formularze Urzędu, takich jak formularze stworzone środkami elektronicznego przetwarzania danych.

7. Formularze wypełnia się w sposób, który pozwala na automatyczne wprowadzenie ich treści do komputera, na przykład poprzez system rozpoznawania znaków lub skanowanie.

Część I

Informowanie opinii publicznej

Zasada 84

Rejestr wspólnotowych znaków towarowych

1. Rejestr wspólnotowych znaków towarowych może być prowadzony w formie elektronicznej bazy danych.

2. Rejestr wspólnotowych znaków towarowych zawiera następujące wpisy:

a) datę dokonania zgłoszenia;

b) numer akt zgłoszenia;

c) datę publikacji zgłoszenia;

d) nazwę (nazwisko), adres oraz przynależność państwową zgłaszającego, oraz Państwo, w którym ma miejsce zamieszkania, siedzibę, lub w którym prowadzi działalność;

e) nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika innego niż pełnomocnik objęty zakresem art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia; w przypadku gdy jest więcej niż jeden pełnomocnik, wpisuje się tylko nazwisko i adres prowadzenia działalności pierwszego wymienionego pełnomocnika, po których następują słowa „i inni"; w przypadku stowarzyszenia pełnomocników wpisuje się tylko nazwę oraz adres stowarzyszenia;

f) przedstawienie znaku oraz wskazanie jego charakteru, chyba że jest to znak objęty zakresem zasady 3 ust. 1; w przypadku rejestracji znaku w kolorze, wskazanie „w kolorze" oraz wskazanie koloru lub kolorów, z których ma się składać znak; gdy ma to zastosowanie, opis znaku;

g) wskazanie nazw towarów i usług, zgrupowanych według klas klasyfikacji nicejskiej; każda grupa poprzedzona jest numerem klasy tej klasyfikacji, do której ta grupa towarów i usług należy, oraz przedstawiona w porządku klas tej klasyfikacji;

h) dane szczegółowe zastrzeżenia pierwszeństwa na podstawie art. 30 rozporządzenia;

i) dane szczegółowe zastrzeżenia pierwszeństwa według wystawienia na podstawie art. 33 rozporządzenia;

j) dane szczegółowe zastrzeżenia zasady starszeństwa wcześniej zarejestrowanego znaku towarowego określonej w art. 34 rozporządzenia:

k) oświadczenie, że po okresie jego używania, znak uzyskał odróżniający charakter na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia;

l) oświadczenie zgłaszającego, w którym zrzeka się on powoływania się na wyłączne prawo do określonego elementu znaku na podstawie art. 38 ust. 2 rozporządzenia;

m) wskazanie, że znak jest wspólnym znakiem;

n) język, w którym dokonano zgłoszenia oraz drugi język wskazany przez zgłaszającego w jego zgłoszeniu na podstawie art. 115 ust. 3 rozporządzenia;

o) data wpisania znaku do rejestru oraz numer rejestracji.

3. Rejestr znaków towarowych Wspólnoty zawiera także następujące wpisy, zawsze z datą dokonania takiego wpisu:

a) zmiany nazwy (nazwiska), adresu lub przynależności państwowej właściciela wspólnotowego znaku towarowego, lub Państwa, w którym ma on miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności;

b) zmiany nazwiska lub adresu zawodowego pełnomocnika innego niż pełnomocnik objęty zakresem art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia;

c) w przypadku wyznaczenia nowego pełnomocnika, nazwisko oraz adres prowadzenia działalności tego pełnomocnika;

d) zmiany znaku, na podstawie art. 48 rozporządzenia, oraz każde poprawienie błędów lub pomyłek;

e) wzmiankę o zmianie regulaminu używania wspólnego znaku na podstawie art. 69 rozporządzenia;

f) dane szczegółowe zastrzeżenia zasady starszeństwa wcześniej zarejestrowanego znaku towarowego określonej w art. 34 rozporządzenia, na podstawie art. 35 rozporządzenia;

g) przeniesienie całkowite lub częściowe na podstawie art. 17 rozporządzenia;

h) ustanowienie lub przeniesienie prawa rzeczowego na podstawie art. 19 rozporządzenia oraz charakter prawa rzeczowego;

i) wszczęcie egzekucji na podstawie art. 20 rozporządzenia oraz postępowania upadłościowego lub podobnego na podstawie art. 21 rozporządzenia;

j) udzielenie lub przeniesienie licencji na podstawie art. 22 rozporządzenia oraz, gdy ma to zastosowanie, typ licencji na podstawie zasady 34;

k) przedłużenie rejestracji na podstawie art. 47 rozporządzenia oraz datę nabycia skuteczności, oraz każde ograniczenie na podstawie art. 47 ust. 4 rozporządzenia;

l) zapis dotyczący daty wygaśnięcia rejestracji na podstawie art. 47 rozporządzenia;

m) oświadczenie właściciela znaku o zrzeczeniu się na podstawie art. 49 rozporządzenia;

n) datę wniesienia wniosku na podstawie art. 55 rozporządzenia lub roszczenia wzajemnego na podstawie art. 96 ust. 4 rozporządzenia, o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie;

o) datę oraz treść orzeczenia w sprawie wniosku na podstawie art. 56 ust. 6 rozporządzenia lub w sprawie roszczenia wzajemnego, na podstawie art. 96 ust. 6 zdanie trzecie rozporządzenia;

p) zapis o doręczeniu wniosku o zmianę na podstawie art. 109 ust. 2 rozporządzenia;

q) wykreślenie pełnomocnika wpisanego na podstawie ust. 2 lit. e) niniejszej zasady;

r) wykreślenie zasady starszeństwa znaku krajowego;

s) zmianę lub wykreślenie pozycji określonych w lit. h), i) oraz j).

4. Prezes Urzędu może ustalić, że wpisuje się do rejestru pozycje inne niż określone w ust. 2 i 3.

5. Właściciela znaku towarowego zawiadamia się o każdej zmianie wpisanej do rejestru.

6. Urząd wydaje na wniosek i odpłatnie poświadczone lub niepoświadczone wyciągi z rejestru.

Część J

Biuletyn Wspólnotowych Znaków Towarowych oraz Dziennik Urzędowy Urzędu

Zasada 85

Biuletyn Wspólnotowych Znaków Towarowych

1. Biuletyn Wspólnotowych Znaków Towarowych publikowany jest okresowo. Urząd może udostępnić opinii publicznej wydania Biuletynu na płycie kompaktowej lub w każdej innej formie czytelnej dla urządzeń.

2. Biuletyn Wspólnotowych Znaków Towarowych zawiera publikacje zgłoszeń oraz wpisów dokonanych w rejestrze oraz wszystkie inne dane szczegółowe odnoszące się do zgłoszeń lub rejestracji znaków towarowych, których publikacja przewidziana jest przez rozporządzenie lub przez niniejsze zasady.

3. W przypadku gdy dane szczegółowe, których publikacja przewidziana jest przez rozporządzenie lub przez niniejsze zasady, publikowane są w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych, datę publikacji wskazaną na Biuletynie przyjmuje się za datę publikacji danych szczegółowych.

4. W zakresie, w jakim dane szczegółowe dotyczące rejestracji znaku towarowego nie zawierają żadnej zmiany w stosunku do opublikowanego zgłoszenia, publikacji wspomnianych wpisów dokonuje się poprzez odniesienie do danych szczegółowych wskazanych w opublikowanym zgłoszeniu.

5. Elementy zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego określone w art. 26 ust. 1 rozporządzenia oraz każda inna informacja, której opublikowanie przewidziane jest przez zasadę 12, gdy ma to zastosowanie, są publikowane we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.

6. Urząd bierze pod uwagę każde tłumaczenie przedstawione przez zgłaszającego. Jeżeli język używany w zgłoszeniu nie jest jednym z języków Urzędu, jego tłumaczenie w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego przekazywane jest zgłaszającemu. Zgłaszający może wnieść o zmiany w tłumaczeniu w terminie wyznaczonym przez Urząd. Jeżeli zgłaszający nie odpowiada w tym terminie lub jeżeli Urząd uważa, że wnioskowane zmiany są niewłaściwe, publikuje się tłumaczenie zaproponowane przez Urząd.

Zasada 86

Dziennik Urzędowy Urzędu

1. Dziennik Urzędowy Urzędu publikowany jest okresowo. Urząd może udostępnić opinii publicznej wydania Dziennika na płycie kompaktowej lub w każdej innej formie czytelnej dla urządzeń.

2. Dziennik Urzędowy Urzędu publikowany jest w językach Urzędu. Prezes Urzędu może zadecydować o publikacji niektórych informacji we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.

Zasada 87

Bank danych

1. Urząd prowadzi elektroniczny bank danych, w którym zarejestrowane są dane szczegółowe wniosków o rejestrację wspólnotowych znaków towarowych oraz wpisy w rejestrze. Urząd może także udostępnić treść tego banku danych na płycie kompaktowej lub w każdej innej formie czytelnej dla urządzeń.

2. Prezes Urzędu określa warunki dostępu do banku danych oraz sposoby udostępniania treści tego banku danych w formie czytelnej dla urządzeń, włącznie z opłatami za te działania.

Cześć K

Kontrola akt oraz przechowywanie akt

Zasada 88

Części akt wyłączone z kontroli

Na podstawie art. 84 ust. 4 rozporządzenia częściami z akt wyłączonymi z kontroli są:

a) dokumenty odnoszące się do wyłączenia oraz sprzeciwu na podstawie art. 132 rozporządzenia;

b) projekty orzeczeń oraz opinii, oraz pozostałe dokumenty wewnętrzne, które służą do przygotowania orzeczeń oraz opinii;

c) części akt, których zainteresowana strona chce zachować poufność, jeszcze przed wniesieniem wniosku o kontrolę, chyba że kontrola tej części dokumentów jest usprawiedliwiona nadrzędnym uzasadnionym interesem strony, która wnioskuje o kontrolę.

Zasada 89

Procedury kontroli akt

1. Kontrola akt zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych oraz zarejestrowanych wspólnotowych znaków towarowych dotyczy albo dokumentów oryginalnych, albo kopii tych dokumentów, albo środków technicznych przechowywania tych danych, w przypadku gdy akta są w ten sposób przechowywane. Środki kontroli określa Prezes Urzędu. Wniosek o przeprowadzanie kontroli uważa się za złożony dopiero po uiszczeniu wymaganej opłaty.

2. W przypadku gdy wnosi się o kontrolę akt zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, wniosek zawiera wskazanie i dowody, że zgłaszający:

a) wyraził zgodę na kontrolę; lub

b) oświadczył, że po zarejestrowaniu znaku towarowego, powoła się na prawa na mocy rejestracji przeciwko stronie, która wnosi o kontrolę.

3. Kontrola akt ma miejsce w lokalu Urzędu.

4. Na wniosek, kontroli akt dokonuje się poprzez wydanie kopii dokumentów załączonych do akt. Za takie kopie pobiera się opłaty.

5. Na wniosek, Urząd wydaje poświadczone lub niepoświadczone kopie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub dokumentów załączonych do akt, których kopie mogą być wydane na podstawie ust. 4, po uiszczeniu opłaty.

Zasada 90

Przekazywanie informacji zawartych w aktach

Z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w art. 84 rozporządzenia oraz w zasadzie 88, Urząd może na wniosek oraz po uiszczeniu opłaty przekazać informacje zawarte we wszelkich aktach zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego. Urząd może jednakże wymagać, aby wykorzystano możliwości odwołania się do kontroli właściwych akt, jeśli uważa on to za właściwe, mając na uwadze ilość informacji do przekazania.

Zasada 91

Przechowywanie akt

1. Urząd przechowuje akta odnoszące się do zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego oraz do zarejestrowanych wspólnotowych znaków towarowych przez okres co najmniej pięciu lat od końca roku, w którym:

a) zgłoszenie zostało odrzucone, wycofane, lub zostało uznane za wycofane;

b) rejestracja wspólnotowego znaku towarowego wygasa całkowicie na podstawie art. 47 rozporządzenia;

c) całkowite zrzeczenie się wspólnotowego znaku towarowego zostało zarejestrowane na podstawie art. 49 rozporządzenia;

d) wspólnotowy znak towarowy został całkowicie wykreślony z rejestru na podstawie art. 56 ust. 6 lub art. 96 ust. 6 rozporządzenia.

2. Prezes Urzędu ustala sposób przechowywania akt.

Część L

Współpraca administracyjna

Zasada 92

Wymiana informacji oraz powiadomień między Urzędem i władzami Państw Członkowskich

1. Urząd oraz centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich przekazują sobie, na wniosek, istotne informacje dotyczące zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego lub znaków krajowych, oraz o postępowaniach odnoszących się do tych zgłoszeń i znaków zarejestrowanych w ich wyniku. Takie powiadomienia nie podlegają ograniczeniom przewidzianym w art. 84 rozporządzenia.

2. Urząd i sądy lub władze Państw Członkowskich wymieniają się bezpośrednio informacjami, które wynikają ze stosowania rozporządzenia oraz niniejszych zasad. Takie powiadomienia mogą być także dokonywane za pośrednictwem centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich.

3. Wydatkami poniesionymi z tytułu powiadomień określonych w ust. 1 i 2 obciąża się władze, które ich dokonują i nie wiąże się to z uiszczaniem opłat.

Zasada 93

Kontrola akt wykonywana przez sądy lub przez władze Państw Członkowskich lub za ich pośrednictwem

1. Kontrola akt odnoszących się do zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego lub do zarejestrowanych wspólnotowych znaków towarowych, wykonywana przez sądy lub władze Państw Członkowskich, odnosi się do oryginalnych dokumentów lub do kopii tych dokumentów; w innych przypadkach zasada 89 nie ma zastosowania.

2. Sądy oraz prokuratury Państw Członkowskich mogą, podczas toczących się przed nimi postępowań, zezwolić stronom trzecim na wgląd w akta lub kopie akt, które zostały im przekazane przez Urząd. Do takiej kontroli ma zastosowanie art. 84 rozporządzenia. Urząd nie obciąża żadnymi opłatami z tego tytułu.

3. Urząd wskazuje sądom oraz prokuraturom Państw Członkowskich, w momencie przekazywania im akt lub kopii tych akt

ograniczenia, jakim na podstawie art. 84 rozporządzenia oraz zasady 88, podlega kontrola akt odnoszących się do zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego lub do zarejestrowanych wspólnotowych znaków towarowych.

Część M

Koszty

Zasada 94

Podział oraz ustalanie kosztów

1. Podziału kosztów na podstawie art. 81 ust. 1 i 2 rozporządzenia dokonuje się w orzeczeniu w sprawie sprzeciwu, orzeczeniu w sprawie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego lub w orzeczeniu w sprawie odwołania.

2. Podziału kosztów na podstawie art. 81 ust. 1 i 2 rozporządzenia dokonuje się w decyzji w sprawie kosztów wydanej przez Wydział Sprzeciwów, Wdział Unieważnień lub Izbę odwoławczą.

3. Rachunek kosztów wraz z dowodami na poparcie dołącza się do wniosku o ustalenie kosztów przewidzianego w art. 81 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia. Wniosek jest dopuszczalny tylko, jeżeli decyzja, w odniesieniu do której wymagane jest ustalenie kosztów, jest prawomocna. Koszty mogą być ustalone od momentu, kiedy została ustalona ich wiarygodność.

4. Wniosek określony w art. 81 ust. 6 zdania drugie rozporządzenia, mający na celu rozpatrzenie decyzji sekretariatu w sprawie ustalenia kosztów, określający powody, na których jest oparty wnosi się w Urzędzie w terminie jednego miesiąca od zawiadomienia o przyznaniu kosztów. Uważa się, że nie jest on wniesiony, dopóki nie zostanie uiszczona opłata za zbadanie wysokości kosztów.

5. Wydział Sprzeciwów, Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza, w zależności od przypadku, podejmują decyzję w sprawie wniosku określonego w ust. 4 bez postępowania ustnego.

6. Opłaty, które strona przegrywająca proces musi uiścić na podstawie art. 81 ust. 1 rozporządzenia, ograniczone są do opłat, które zostały poniesione przez drugą stronę za sprzeciw, wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego lub odwołanie.

7. Koszty niezbędne do celów postępowań, które zostały faktycznie poniesione przez stronę wygrywającą proces, ponosi strona przegrywającą proces zgodnie z art. 81 ust. 1 rozporządzenia, na podstawie następujących stawek maksymalnych:

a) koszty podróży jednej ze stron, za podróż w obie strony między miejscem zamieszkania lub miejscem prowadzenia działalności i miejscem, gdzie odbywa się postępowanie ustne, gdzie zbierane są dowody, jak następuje:

   i) koszt transportu kolejowego w pierwszej klasie, włącznie ze zwyczajowymi opłatami dodatkowymi, jeśli całkowita odległość drogą kolejową nie przekracza 800 km;

   ii) koszt transportu lotniczego w klasie turystycznej, jeśli całkowita odległość drogą kolejową przekracza 800 kilometrów, lub jeśli trasa obejmuje przeprawę przez morze;

b) koszty pobytu jednej ze stron są traktowane na równi z dzienną dietą służbową stosowaną dla urzędników stopni od A4 do A8 ustanowioną w art. 13 załącznika VII regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnoty Europejskiej;

c) koszty podróży pełnomocników w rozumieniu art. 89 ust. 1 rozporządzenia oraz świadków i biegłych, według stawek przewidzianych w lit. a);

d) koszty pobytu pełnomocników w rozumieniu art. 89 ust. 1 rozporządzenia oraz świadków i biegłych według stawek przewidzianych w lit. b);

e) koszty z tytułu zbierania dowodów, w formie przesłuchania świadków, opinii biegłych lub kontroli:

   w wysokości do 300 ECU od postępowania;

f) koszty pełnomocnictwa w rozumieniu art. 89 ust. 1 rozporządzenia:

   i) strony wnoszącej sprzeciw w postępowaniu w sprawie sprzeciwu:

      w wysokości do 250 ECU;

   ii) zgłaszającego w postępowaniu w sprawie sprzeciwu:

      w wysokości do 250 ECU;

   iii) wnioskodawcy w postępowaniu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia wspólnotowego znaku towarowego:

      w wysokości do 400 ECU;

   iv) właściciela znaku w postępowaniu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia wspólnotowego znaku towarowego:

      w wysokości do 400 ECU;

   v) skarżącego w postępowaniu odwoławczym:

      w wysokości do 500 ECU;

   vi) pozwanego w postępowaniu odwoławczym:

      w wysokości do 500 ECU;

   W przypadku gdy zbieranie dowodów w jednym z wyżej wymienionych postępowań wymaga przesłuchania świadków, opinii biegłych lub kontroli, przyznaje się dodatkową sumę, na pokrycie kosztów pełnomocnictwa w wysokości do 600 ECU od postępowania;

g) w przypadku gdy strona wygrywająca proces jest reprezentowana przez więcej niż jednego pełnomocnika w rozumieniu art. 89 ust. 1 rozporządzenia, strona przegrywająca proces ponosi koszty określone w lit. c), d) oraz f) tylko w odniesieniu do jednego pełnomocnika;

h) strona przegrywająca proces nie jest zobowiązana do zwrócenia stronie wygrywającej proces kosztów, wydatków oraz wynagrodzeń innych niż określone w lit. od a) do g).

Część N

Języki

Zasada 95

Wnioski i oświadczenia

Bez uszczerbku dla art. 115 ust. 5 rozporządzenia:

a) każdy wniosek lub oświadczenie odnoszące się do zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego może być sporządzony w języku używanym przy dokonywaniu zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub w drugim języku, który zgłaszający wskazał w zgłoszeniu;

b) każdy wniosek lub oświadczenie odnoszące się do zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego, może być sporządzony w jednym z języków Urzędu. Jednakże jeżeli wniosek wnosi się na formularzu udostępnionym przez Urząd na podstawie zasady 83, formularz może zostać wypełniony w jednym z języków urzędowych Wspólnoty z zastrzeżeniem jednak, że formularz ten zostanie wypełniony w jednym z języków Urzędu w części dotyczącej pisemnych wyjaśnień.

Zasada 96

Postępowanie pisemne

1. Bez uszczerbku dla art. 115 ust. 4 i 7 rozporządzenia oraz jeżeli nie przewidziano inaczej w niniejszych zasadach, w postępowaniach pisemnych przed Urzędem każda strona może używać jednego z języków Urzędu. Jeżeli wybrany język nie jest językiem postępowania, strona ta musi przedstawić tłumaczenie w tym języku, w terminie jednego miesiąca od daty złożenia oryginalnego dokumentu. W przypadku gdy zgłaszający wspólnotowy znak towarowy jest jedyną strona w postępowaniach przed Urzędem i jeżeli język używany przy dokonaniu zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nie jest jednym z języków Urzędu, tłumaczenie może być przedstawione w drugim języku, który zgłaszający wskazał w swoim wniosku.

2. Jeżeli nie przewidziano inaczej w niniejszych zasadach, dokumenty, które muszą być używane w postępowaniu przed Urzędem, mogą być przekazywane w jednym z języków urzędowych Wspólnoty. W przypadku gdy język tych dokumentów nie jest językiem postępowania, Urząd może wymagać, żeby tłumaczenie zostało przedstawione w tym języku lub, według uznania strony postępowania, w jednym z języków Urzędu, w wyznaczonym przez Urząd terminie.

Zasada 97

Postępowanie ustne

1. Każda strona w postępowaniu ustnym przed Urzędem może w miejsce języka postępowania używać jednego z pozostałych języków urzędowych Wspólnoty pod warunkiem że zapewni tłumaczenie na język postępowania. W przypadku gdy postępowanie ustne ma miejsce w ramach postępowania w sprawie wniosku o rejestrację znaku towarowego, zgłaszający może używać albo języka używanego w zgłoszeniu, albo drugiego języka, który wskazał w swoim zgłoszeniu.

2. W postępowaniu ustnym w sprawie wniosku o rejestrację znaku towarowego, pracownicy Urzędu mogą używać albo języka używanego we wniosku, albo drugiego języka, wskazanego przez zgłaszającego. W pozostałych postępowaniach ustnych pracownicy Urzędu mogą używać w miejsce języka postępowania innego języka Urzędu, z zastrzeżeniem zgody strony lub stron w postępowaniu.

3. W przypadku zbierania dowodów strony, świadkowie lub biegli, którzy mają być przesłuchani, lecz nie znają w stopniu wystarczającym języka postępowania, mogą używać jednego z języków urzędowych Wspólnoty. Jeżeli zebranie dowodów zostało zarządzone na wniosek jednej ze stron postępowania, strony, świadkowie lub biegli, których przesłuchanie jest wymagane i którzy wypowiadają się w języku innym niż język postępowania, zostają przesłuchani tylko w przypadku gdy strona, która przedstawiła wniosek o przesłuchanie, zapewni tłumaczenie na język postępowania. W ramach postępowań w sprawie wniosków o rejestrację znaku towarowego drugi język wskazany przez zgłaszającego może być używany w miejsce języka zgłoszenia. W każdym postępowaniu, w którym bierze udział tylko jedna strona, Urząd może zezwolić, na wniosek tej strony, na odstępstwa od przepisów niniejszego ustępu.

4. Jeżeli strony oraz Urząd się na to zgadzają, to jakikolwiek język urzędowy Wspólnoty może być używany w postępowaniu ustnym.

5. Jeżeli jest to niezbędne, Urząd zapewnia na własny koszt, tłumaczenie na język postępowania lub, w miarę potrzeb, na inne języki Urzędu, chyba że obowiązek tłumaczenia ma jedna ze stron w postępowaniu.

6. Oświadczenia składane w postępowaniu ustnym przez pracowników Urzędu, przez strony postępowania, przez świadków oraz przez biegłych w jednym z języków Urzędu protokołuje się w używanym języku. Oświadczenia składane w każdym innym języku protokołuje się w języku postępowania. Zmiany tekstu zgłoszenia lub rejestracji wspólnotowego znaku towarowego protokołuje się w języku postępowania.

Zasada 98

Poświadczanie tłumaczeń

1. W przypadku gdy musi być przedstawione tłumaczenie dokumentu, Urząd może wymagać przedstawienia, w terminie przez siebie wyznaczonym, poświadczenia, że tłumaczenie jest wierne tekstowi oryginalnemu. W przypadku gdy takie poświadczenie dotyczy tłumaczenia wcześniejszego zgłoszenia na podstawie art. 30 rozporządzenia, termin ten nie może być krótszy niż trzy miesiące, licząc od daty dokonania tego zgłoszenia. W przypadku gdy poświadczenie nie zostanie przedstawione w tym terminie, dokument uważa się za niedoręczony.

2. Prezes Urzędu może określić sposoby poświadczania tłumaczeń.

Zasada 99

Autentyczność tłumaczeń

Wobec braku dowodu przeciwnego, Urząd może przyjąć, że tłumaczenie jest wierne tekstowi oryginalnemu.

Część O

Organizacja Urzędu

Zasada 100

Podział obowiązków

1. Prezes Urzędu powołuje ekspertów i ustala ich liczbę, powołuje członków Wydziałów Sprzeciwów i Wydziałów Unieważnień oraz członków Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Prawnego. Dzieli obowiązki między ekspertów i Wydziały.

2. Prezes Urzędu może postanowić, że eksperci mogą być także członkami Wydziałów Sprzeciwów i Wydziałów Unieważnień oraz Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Prawnego, oraz że członkowie tych Wydziałów mogą być ekspertami.

3. Niezależnie od obowiązków powierzonych im przez rozporządzenie, Prezes Urzędu może powierzyć dalsze obowiązki ekspertom oraz członkom Wydziałów Sprzeciwów i Wydziałów Unieważnień oraz Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Prawnego.

4. Prezes Urzędu może powierzyć innym pracownikom Urzędu, którzy nie są ekspertami ani członkami jednego z Wydziałów określonych w ust. 1, wykonanie poszczególnych obowiązków należących do ekspertów, Wydziałów Sprzeciwów, Wydziałów Unieważnień oraz Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Prawnemu, i nieprzedstawiających żadnych szczególnych trudności.

TYTUŁ XII

WZAJEMNOŚĆ

Zasada 101

Publikacja wzajemności

1. Jeżeli jest to niezbędne, Prezes Urzędu wnioskuje do Komisji o ustalenie, czy państwo, które nie jest stroną Konwencji paryskiej lub Umowy ustanawiającej Światową Organizację Handlu, przyznaje wzajemne traktowanie w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. d), art. 5 ust. 3 oraz art. 29 ust. 5 rozporządzenia.

2. Jeżeli Komisja ustali, że wzajemne traktowanie określone w ust. 1, jest przyznawane, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* komunikat w tej sprawie.

3. Artykuł 5 ust. 1 lit. d), art. 5 ust. 3 oraz art. 29 ust. 5 rozporządzenia są skuteczne wobec obywateli zainteresowanych państw, od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* komunikatu określonego w ust. 2, chyba że komunikat przewiduje wcześniejszą datę, od której jest stosowany. Przestają być skuteczne z dniem publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* komunikatu Komisji wskazującego, że wzajemne traktowanie nie jest przyznane, chyba że komunikat przewiduje datę, od której jest stosowany.

4. Komunikaty określone w ust. 2 i 3 publikowane są także w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

Artykuł 2

Przepisy przejściowe

1. Na każdym wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego, złożonym w terminie trzech miesięcy przed datą ustaloną na podstawie art. 143 ust. 3 rozporządzenia, Urząd oznacza datę dokonania zgłoszenia ustaloną na podstawie tego przepisu oraz datę rzeczywistego otrzymania wniosku.

2. W odniesieniu do zgłoszenia, termin pierwszeństwa liczący sześć miesięcy przewidziany w art. 29 oraz 33 rozporządzenia, liczony jest od daty ustalonej na podstawie art. 143 ust. 3 rozporządzenia.

3. Urząd może wydać zgłaszającemu pokwitowanie przed datą ustaloną na podstawie art. 143 ust. 3 rozporządzenia.

4. Urząd może rozpatrzyć zgłoszenia przed datą ustaloną na podstawie art. 143 ust. 3 rozporządzenia oraz powiadomić zgłaszającego w celu usunięcia przed upłynięciem tej daty

ewentualnych braków. Każda decyzja w odniesieniu do takich zgłoszeń może być podjęta dopiero po tej dacie.

5. W odniesieniu do zgłoszenia, Urząd nie może rozpocząć poszukiwania na podstawie art. 39 ust. 1 rozporządzenia, niezależnie od istnienia lub braku zastrzeżenia pierwszeństwa tego zgłoszenia na podstawie art. 29 i 33 rozporządzenia.

6. W przypadku gdy data otrzymania wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego przez Urząd, centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej Państwa Członkowskiego lub przez Urząd Znaków Towarowych krajów Beneluksu, jest wcześniejsza od daty, z którą rozpoczyna się termin trzech miesięcy określony w art. 143 ust. 4 rozporządzenia, zgłoszenie uważa się za niezłożone. Zgłaszającego powiadamia się o tym i odsyła się mu zgłoszenie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 1995 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji